మహా మాంత్రికుడు!

అజీజ్

పినాక్ పాణి సిగరెట్ అంటించి ప్రారంభించేడు.

"హిందూ మహాసముద్రంలో మన దేశానికి చెందిన ఇరవైకి పైగా చిన్నా పెద్దా దీవులున్నాయి. వాటిలో గాజాదీవి ఒకటి.

మిగతా దీవులవల్ల ప్రభుత్వానికి అంతో ఇంతో రాబడి వుంటుంది. కాని, గాజా దీవిద్వారా రాబడి లుప్తం! అందుకే, ప్రభుత్వం దానిపట్ల ఎక్కువ ఆసక్తి చూపదు.

నిజానికి ఆ దీవి చుట్టుకొలత పెద్దదే. కాని, ఎటు చూసినా గుళ్ళూ రప్పలూ, కొండలూ పనికిరాని అడవితో నిండివుంది. వివిధ ఆటవిక జాతి ప్రజలు అక్కడ

నివసిస్తారు. నాగరిక ప్రపంచం గురించి వారికి అట్టే తెలీదు. దీవి మొత్తం జనాభా వేయి లోపే!

అడవుల్లో దొరికే జంతువులూ, పళ్ళూ దుంపలూ సముద్ర చరాలూ అక్కడి ప్రజల జీవనోపాధులు.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం ఆ దీవిని సైనిక స్థావరంగా ఉపయోగించుకుంది. ఆ రోజుల్లో వాళ్ళక్కడ, మిలిటరీ జనరల్స్ నివసించ డానికి ఓ భవనం, దానిపక్కనే చిన్న జైలుగది కట్టించారు.

ఓ ఎత్తైన కొండపై చిన్న కోటలాంటిది నిర్మించేరు. ఆ కోటలోంచి చూస్తే దీవి మొత్తం కనిపిస్తుంది. అందుకే అప్పటి సైనికులు అక్కణ్నుంచి సముద్రం గుండా వచ్చేపోయే ఓడలమీద నిఘా వుంచేవారుట.

ఇక అసలు విషయానికి వస్తున్నాను. స్వాతంత్ర్యం వచ్చేక మన ప్రభుత్వం, ఆ నిరుపయోగమైన దీవిమీద అనవసరంగా ప్రభుత్వ సిబ్బందినుంచి అర్థంలేని ఖర్చు ఎందుకు భరించాలని అక్కడి ఆటవిక జాతి ప్రజల్లోనే కాస్త తెలివితేటలున్న వ్యక్తిని దీవికి అధికారిగా నియమించింది.

అతని పేరు డోంగా! అతను బ్రిటిష్‌వారు కట్టించిన భవనంలో వుండి అక్కడి ప్రజల బాగోగులు చూస్తూ, ఒక తెగవారు మరో తెగవారిని పీడించకుండా తగు జాగ్రత్తలు తీసుకుంటూ కేంద్రప్రభుత్వానికి నెలనెలా రిపోర్ట్ పంపాలి.

ఆ రిపోర్ట్ పంపే పద్ధతి ఏమిటంటే, ఆ దీవి చుట్టు పక్కలనించి మన వర్తక ఓడలు అడపాదడపా వస్తూ

పోతూ వుంటాయి. ఆ ఓడలే రిపోర్ట్స్ చేరవేస్తుంటాయి. అలాగే, ప్రభుత్వ ఆదేశాలు అందిస్తుంటాయి.

కొన్ని సంవత్సరాలు ఇలా, ఏ కాదరబందీ లేకుండా అక్కడి అడ్మినిస్ట్రేషన్ నడిచింది. తరవాత, పరిస్థితి బెడిసికొట్టింది.

డోంగా, కాలక్రమేణా తనక్కడి మకుటంలేని మహారాజు ననుకుంటూ వ్యవహరించసాగేడు. నెలనెలా ప్రభుత్వానికి పంపవలసిన మంత్లీ రిపోర్ట్ పంపడం ఆపేడు. స్థానిక ప్రజల్లోంచి దౌర్జన్య ప్రవృత్తిగల కొందర్ని చేరదీసి, వారి అండతో నియంతలా ప్రవర్తించసాగేడు.

ప్రభుత్వం ఈ విషయం గమనించి, వెంటనే ఓ ఐ. ఏ.ఎస్. ఆఫీసర్ని అక్కడికి గవర్నర్‌గా నియమిస్తూ పంపింది. ఆ గవర్నర్ తన సిబ్బందితో అక్కడికెళ్ళి, ప్రభుత్వ భవనంలో వున్న డోంగానూ, అతనిఅనుచరుల్నీ బైటికి తరిమేడు.

అంతే! ఆరునెలల వ్యవధిలో అతనూ అతని సిబ్బందీ అనూహ్య పరిస్థితుల్లో ప్రాణాలు కోల్పోయేరు. మన సి. బి. ఐ. అధికార్లు దర్యాప్తుకై అక్కడికెళ్ళివచ్చి, ఎంత ప్రయత్నించినా వాళ్ళ మరణానికి కారణాలేమిటో తెలియలేదన్నారు.

ఆ గవర్నర్ వెంటనే, డోంగా మళ్ళీ ప్రభుత్వ భవనంలో ప్రవేశించి తనకుతానేపరిపాలన మొదలుపెట్టేడు. కేంద్ర ప్రభుత్వం వెంటనే ఓ రిటైర్ మిలిటరీ కర్నల్‌ని గవర్నర్‌గా పంపిందక్కడికి. అతనివెంట పదిమంది సాయుధ సిబ్బంది వెళ్ళారు.

కర్నల్, అతని సిబ్బందీ కూడా నెల తిరక్కుండానే హఠాత్తుగా దీవినుంచి అదృశ్యమయ్యేరు.

ప్రభుత్వం మళ్ళీ సి. బి. ఐ. అధికార్లని పంపింది. వాళ్ళక్కడికెళ్ళి చూస్తే డోంగా, అతని అనుచరులూ ప్రభుత్వ భవనంలో తిష్టవేసి ఉన్నారు. కర్నల్ ఏమయ్యేడని అడిగితే, తనకు తెలియదన్నాడుట. నువ్విక్కడేం జేస్తున్నావని ప్రశ్నిస్తే, భవనం ఖాళీగావుంది, పరిపాలనా భారం ఎవ్వరో ఒకరు చూడాలికదా? అన్నాడుట.

స్థానిక ప్రజలకి మన భాష తెలియదు. అందుకే వాళ్ళని ప్రశ్నించి ఆరాలు తియ్యలేకపోయేరు. అదృశ్యమైన కర్నల్ కోసం, అతని సిబ్బందికోసం అధికార్లు ఎంత ప్రయత్నించినా జాడ తెలియక విసిగి వచ్చేశారు.

ఆ తరవాత, ఈమధ్య ఓ విచిత్ర సంఘటన జరిగింది. మన దేశానికి చెందిన ఓ వర్తక ఓడ సిబ్బంది సముద్ర ప్రయాణం చేస్తూ, విశ్రాంతికోసం ఆ దీవి ఒడ్డున లంగరు వేసి దీవిలో ప్రవేశించేరుట.

డోంగా, అతని అనుచరులూ వాళ్ళని చుట్టుముట్టి బంధించి, వాళ్ళదగ్గరున్న వస్తువులూ, డబ్బూ కూడ లాక్కుని తరిమేసేరుట. ఆశ్చర్యం ఏమిటంటే డోంగా, అతని అనుచరులదగ్గర ఇప్పుడు రైఫిళ్ళుకూడా ఉన్నాయిట!

దీన్నిబట్టి డోంగా ప్రభుత్వాని కెదురుతిరుగుతున్నాడనీ, అంతక్రితం జరిగిన సంఘటనలలో అతనికి సంబంధం వుందనీ ఎవ్వరికైనా అనుమానం వేస్తుంది. అందుకే ఈ సారి ప్రతిభావంతుడైన ఓ పోలీస్ అధికారిని గవర్నర్

అనేమిషతో అక్కడికి పంపించి క్షుణ్ణంగా దర్యాప్తు జరిపించాలని నిశ్చయించాం.

మిస్టర్ రాజారెడ్డి! ఇదివరకు మీరు అనేక స్పై కేసుల్లో పనిజేసి విజయం సాధించేరు. అందుకే నేను మీ పేరు వుదహరించేను. డిప్టేషన్ మీద మీరక్కడికెళ్ళి ఆరాతియ్యవలసి వుంది. మీ వెంట ఎవ్వర్ని తీసికెళ్ళ దలిచినా, ఏఏ వస్తువులు తీసికెళ్ళదలిచినా తక్షణం ఏర్పాట్లు చేస్తాను'' అంటూ ముగించేడు స్పెషల్ బ్రాంచ్ డైరెక్టర్ పినాక్‌పాణి.

''ఆల్ రైట్! వెళ్ళడానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను సార్! నా వెంట సార్జంట్ డేవిడ్‌నీ, మరో నలుగురు సాయుధ సిబ్బందినీ తీసికెళ్తాను'' అన్నాను నేను.

''ఓ. కే! మీరంతా అక్కడ చాలా అప్రమత్తంగా వుండాలి. ఏ క్షణంలో ఎటువంటి ప్రమాదం వాటిల్లుతుందో ఊహించడం కష్టం. బీ కేర్‌ఫుల్ మిస్టర్ రాజా రెడ్డీ!'' అన్నాడు పినాక్‌పాణి హెచ్చరిస్తూ.

2

సాయంత్రం నాలుగుగంటల ప్రాంతంలో మమ్మల్ని గాజాదీవి జేర్చింది స్టీమర్.

డెక్ మీద నిల్చుని, బైనాక్యులర్స్‌తో ముందు దీవిని పరిశీలించేను. చుట్టూ ఎటుచూసినా చెట్లూ చేమలూ, దిబ్బలూ, మెట్టలూ కనిపిస్తున్నాయి. మనిషి ఐపు లేదు.

''డేవిడ్! లగేజ్ కేబిన్‌లోంచి సామాను దించండి'' ఆజ్ఞాపించేను.

సార్జంట్ డేవిడ్, మరో నలుగురు సాయుధ సిబ్బందీ మేము తెచ్చుకున్న సామానంతా ఒడ్డుకు చేర్చారు. కొన్ని

నెలలవరకూ సరిపడే రేషన్, ఇతర నిత్యావసర వస్తువులూ నిండి ఉన్నాయందులో.

జేబులోంచి మ్యాప్ లాగి, మేము ఎటువెళితే ప్రభుత్వ భవనం చేరుకుంటామో దిశ చూసుకుని, స్టీమర్ కెప్టెన్ కు వీడ్కోలు చెప్పి, సామాన్లు ఎత్తుకుని బైలుదేరాం.

గుట్టలూ మిట్టలూ దాటి కొద్దిదూరం వెళ్ళాక దూరాన గుడిసెలూ, చిన్న మైదానం, దాని పక్కనే ఎత్తైన భవనం కనిపించేయి. భవనం పైన మనదేశపు త్రివర్ణ జెండా ఎగురుతోంది.

"మనగమ్యం అదే!"అన్నాడు డేవిడ్ ఉత్సాహంగా.

పావుగంటలో అక్కడికి చేరుకున్నాం.

విశాలమైన భవన ద్వారం ముందు నలుగురైదుగురు వ్యక్తులు నిల్చుని కనిపించేరు. వారిలో ఓ వ్యక్తి పొడుగ్గా, దృఢంగా నీలిరంగు యూనిఫాంలో వున్నాడు.

చేతులు రెండూ నడుంమీద పెట్టి మావైపు తీక్షణంగా చూస్తున్నాడు. అప్పుడు గమనించేను. అతని నడుంకి వేలాడుతున్న పొడవాటి కత్తి, అతని వెనక నిల్చున్న నలుగురు వ్యక్తుల భుజాలకి రైఫళ్ళు వేలాడుతున్నాయి.

"ఎవరు మీరు? ఇక్కడికెందుకొచ్చారు?" అడిగేడతను వచ్చీరాని ఇంగ్లీష్లో.

"ఆ ప్రశ్నే నేను మిమ్మల్నడుగుతున్నాను. ఇది ప్రభుత్వ భవనం. మీరక్కడెందుకున్నారు?" అడిగేను అధికారపూర్వకంగా.

"నా పేరు జనరల్ బాసో! మా దీవిలో ప్రవేశించడానికి మీదగ్గర అనుమతి పత్రాలున్నాయా?" అన్నాడతను మమల్ని తీక్షణంగా చూస్తూ.

"నువ్వు ఏదేశపు జనరల్ వో తెలుసుకోవచ్చా?" అడిగేను ఆశ్చర్యంగా.

"ఈ గాజాదీవి సైన్యాధ్యక్షుణ్ణి!"

ఆ జవాబుతో మా నోటమాట పెగల్లేదు! వాడంత నిర్లక్ష్యంగా, దురుసుగా మాట్లాడుతోంటే నాకు కళ్ళు మండిపోయింది.

"మిస్టర్ బాసో! నేనెవర్నో తెలుసా? ఈ దీవికి భారత ప్రభుత్వం పంపిన కొత్త గవర్నర్ని. ఈ క్షణం నించీ నిన్నూ, నీ సైన్యాన్నీ డిస్మిస్ చేస్తున్నాను. తక్షణం ఆ యూనిఫాంలు విడిచి, మీ ఆయుధాలు కింద పడెయ్యండి!" అన్నాను కఠినంగా.

గవర్నరనగానే బాసో ఒక్కసారి ఉలిక్కిపడ్డట్టు గమనించేను. మరుక్షణం వాడి పెదాలమీద కృత్రిమ నవ్వు ప్రత్యక్షమైంది. నడుం వొంచి చేతులుతీసి మిలిటరీ పద్ధతిలో సెల్యూట్ కొట్టేడు.

"అయాం వెరీ సారీ సార్! మీరెవ్వరో తెలియక అలా మాట్లాడేను. నన్ను క్షమించండి" అన్నాడు నక్క వినయం ఒలకబోస్తూ.

"ఈసారి వదిలిపెడుతున్నాను. మళ్ళీ ఇటువంటి తల బిరుసు పనులు సహించేదిలేదు. ఏదిఏమైనా నువ్వీయూనిఫాంలో వుండటానికి వీల్లేదు. నువ్వూ నీ అనుచరులూ ఈ నిమిషంనించి మామూలు పౌరులు. తెలిసిందా?... డోంగా ఎక్కడ?"

నా మాటలకి వాడి మొహం అవమానంతో జేవురించింది. చేత్తో మౌనంగా లోపలి వైపు సైగ చేసేడు.

"సామాను ఇక్కడే పెట్టి మీరు నా వెంట రండి." అంటూ భవనంలో అడుగుపెట్టేను.

అదొక విశాలమైన హాలు. అక్కడి వస్తువులూ, ఫర్నీచరూ, గోడలకి వేలాడుతున్న చిత్రపటాలూ అన్నీ, ఆలనాటి బ్రిటిష్‌వారివేనని తెలుస్తూంది. నేలమీద బాగా మాసిన ఓ తివాచీ పరచివుంది.

మా చూపులు హాలు మధ్య సోఫాలో కూర్చుని, గండుపిల్లిలా చూస్తున్న ఓ వ్యక్తిమీద నిలిచేయి. నల్లగా గున్న ఏనుగులా వున్నాడు. గణపతి బొజ్జ. ఉంగరాలు తిరిగి బుర్రకి అతుక్కుపోయిన పొట్టి జుత్తు. దోసకాయ ల్లాటి పెదాలు.

"డోంగా నువ్వేనా?" అడిగేను.

"యస్!" అన్నాడతను ఇంగ్లీషులో.

"నేను భారత ప్రభుత్వం పంపిన కొత్త గవర్నర్‌ని. సాధ్యమైనంత త్వరగా నువ్వీ భవనం ఖాళీజేసి వెళ్ళిపోవాలి. లేకుంటే నా మనుషులచేత బలప్రయోగం చెయ్యవలసి వుంటుంది జాగ్రత్త!" అన్నాను అధికార పూర్వకంగా.

డోంగా రెండునిమిషాలు మౌనంగా మావైపు చూసి "మీ రిక్కడ వుండటానికి వచ్చారన్నమాట!" అన్నాడు.

"ఔను. ఏం, నీకిష్టంలేదా?"

"నా కిష్టమైనంతమాత్రాన సరిపోదు. గాజా తల్లి దైటివారిని ఆమోదించదు!"

"ప్రాణంలేని ఈ దీవి మమ్మల్ని ఆమోదించినా, ఆమోదించకపోయినా మాకేం? ముందు నీ ఆంబోతు శరీరాన్ని ఇక్కణ్నించి అవతలికి తీసికెళ్ళు!"

“మీరిక్కడ వుంటే, అనేక అరిష్టాలకి గురౌతారు! తరవాత చింతించి లాభంలేదు!” అన్నాడు డోంగా లేస్తూ.

“మమ్మల్ని బెదిరిస్తున్నావా?”

“నో సర్! వాస్తవాన్ని తెలియజేస్తున్నాను.”

“ప్రస్తుతం మాకు నీ సలహాలు అవసరంలేదు. కావా లనుకున్నప్పుడు పిలిపించి అడుగుతాం. నీవు మాతో స్నేహపూర్వకంగా సహకరించేవంటే అన్నివిధాలా లాభం పొందుతావు. లేదా కఠిన శిక్షకి గురౌతావు... ఇహ నీ మనుషుల్తో చెప్పు, ఇక్కణ్నించి మా సామాను మోసుకెళ్ళమని.”

డోంగా రెండు నిమిషాలు మమ్మల్ని గుర్రుగా చూసి, స్థానిక భాషలో బిగ్గరగా ఏదో అన్నాడు. మరుక్షణం బాసో, అతని అనుచరులూ పరుగెత్తుకు వచ్చేరు. డోంగా వాళ్ళతో సామాను మోసుకెళ్ళమని చెప్పేడు. వాళ్ళు మాటాడకుండా ఒక్కొక్కరూ లోనికెళ్ళి సామాను మోసుకుని బైటికి తీసికెళ్ళారు.

అంతా అయ్యేక “వెరీ గుడ్! ఇప్పుడు మీ ఆయుధాలూ, యూనిఫాంలూ యిక్కడ వదిలివెళ్ళండి,” అన్నాను వాళ్ళతో.

బాసో, అతని అనుచరులూ డోంగావైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూసేరు.

డోంగా వాళ్ళతో ఏదో అన్నాడు.

మరుక్షణం అంతా తమ తమ ఆయుధాలూ, యూనిఫాంలూ తీసి కింద పడేశారు.

“ఇక మీరు వెళ్ళవచ్చు!” అన్నాను.

అంతా బైటికి నడిచారు.

"ఊళ్ళో స్థానిక ప్రజలెవ్వరూ కనిపించడం లేదే" అన్నాడు డేవిడ్ బైటికి చూస్తూ.

"మనల్ని చూసి భయపడి గుడిసెల్లో దాక్కొనుంటారు. వాళ్ళ సంగతి తరువాత చూద్దాం. ముందు మన సామానంతా లోనికి తెచ్చి, పెట్టవలసిన గదుల్లో సర్దండి.

చీకటి కూడా పడుతోంది. ఈ దీవిలో ఎలక్ట్రిక్ లైట్ల ప్రసక్తి లేదు. భవనంలో లాంతర్లు వుండివుంటాయి. వాటిని భద్రం చేసి వెలిగించండి. మనం యిక్కడ చాలా అప్రమత్తంగా వుండాలి. ప్రమాదం ఏ క్షణంలో, ఏ రూపంలో వస్తుందో తెలీదు. రివాల్వర్స్ అనుక్షణం వెంట సిద్ధంగా ఉంచుకోవాలి" అన్నాను హెచ్చరిస్తూ.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి అందరం డైనింగ్ హాల్లో కూర్చుని భోజనం చేస్తున్నాం. ఆ నిశ్శబ్ద నిశీధిలో హఠాత్తుగా దూరాన ఎక్కడో డప్పుల మోత వినిపించడం ప్రారంభమైంది.

కాసేపటికి రెండో వైపునించి వినిపించసాగింది. కొద్ది సేపటికే మూడో దిశ నుండి బిగ్గరగా డప్పులు మోగసాగేయి. అందరం చెవులు రిక్కించి ఆ చప్పుళ్ళు వింటున్నాం.

"ఆటవికులు ఏదో వేడుక జరుపుకుంటున్నట్టున్నారు!" అన్నాడు డేవిడ్.

"నేనలా అనుకోడం లేదు. డప్పులు మోగుతున్న తీరునుబట్టి, వాళ్ళా శబ్దాల ద్వారా తమ తెగవాళ్ళకి

ఏవో సంకేతాలు అందజేస్తున్నట్టు తోస్తోంది'' అన్నాను.

''అంటే, మనం టెలిఫోన్లలో మాట్లాడుకున్నట్లు వాళ్ళు డప్పుల ద్వారా మాట్లాడుకుంటున్నారన్న మాట వీళ్ళిలా రాత్రంతా డప్పులు వాయిస్తూ కూర్చుంటే మనకి నిద్రెలా పట్టేది?''

''బహుశా, మనల్ని యిబ్బంది పెట్టడానికే వాయిస్తున్నారేమో!''

''నాగరిక ప్రపంచానికి ఎంతో దూరంలో సముద్రం మధ్య వున్న ఈ దీవిలో డోంగాకూ, అతని అనుచరులకూ రైఫిళ్ళూ, గన్లూ ఎక్కణ్ణించి వచ్చివుంటాయి?''

''ఇంతక్రితం ఇద్దరు గవర్నర్లూ, సాయుధ సిబ్బందీ యిక్కడికి వచ్చి, మృత్యువాత బడ్డారు కదా, ఆ రైఫిళ్ళు వాళ్ళవే అయుంటాయి!''

''ఐతే, వారివద్ద యింకా కొన్ని ఆయుధాలుండవచ్చు మరి?''

తలూపేను.

భోజనాలయ్యేక అందరం ఒకే గదిలో పక్కలు వేసి నడుం వాల్చాం.

పడుకోబోయే ముందు జాగ్రత్తకోసం భవనం తలుపులన్నీ చెక్ చేసి గడియలు బిగించాం.

ప్రయాణంలో బాగా అలసి వుండటవల్ల వెంటనే కునుకు పట్టింది.

3

ఎందుకో చటుక్కున నిదర మేల్కొంది!

కాసేపు వెల్లికిలా పడుకుని, దిండుకిందినుంచి రిస్టువాచీ

తీసి మూసేను. రాత్రి ఒంటిగంట! దూరాన అడవిలోంచి ఈలగా నక్కల ఊళలూ, మృగాల అరుపులూ, డప్పుల మోతలూ వినిపిస్తున్నాయి.

హఠాత్తుగా హాలు తలుపు ఎవ్వరో దబదబ బాదిన శబ్దం!

అప్పటికే మిగతావాళ్ళంతా మేల్కొన్నారు.

"గెటప్! మీమీ పిస్తోళ్ళు తీసుకుని లేవండి" అంటూ మంచం దిగేను.

అందరం హాల్లోకి నడిచాం. ఆగి ఆగి వినిపిస్తూంది తలుపుమీద శబ్దం.

చేతిలో పిస్తోలు సిద్ధంగా పట్టుకుని, మెల్లిగా గడియ తీసి తటాలున తలుపు తెరిచేను.

మసక చీకట్లో గుమ్మాని కవతల ఓ వ్యక్తి పీచుగా పెరిగిన జుత్తు, అ స్తవ్యస్తంగా పెరిగిన గెడ్డం, తిండిలేక ఎండిపోయిన దవడలు, లోతుగా పీక్కుపోయిన కళ్ళు. చిరిగి పీలికలైన పాంటూ, షర్టూ, ఎంతో దూరంనించి పరిగెత్తుకు వచ్చినట్టు ఆయాసపడుతున్నాడు.

"ఎవరు నువ్వు?" అడిగేను ఇంగ్లీషులో.

అతను పలకలేదు. పలికే ఓపిక లేనట్టూ, నిల్చునే సత్తువలేనట్టూ మొదలు నరికిన చెట్టులా కిందకూలేడు. అందరం ఒకరి మొహాలొకరం చూసుకున్నాం.

"ఎత్తి సోఫాలో పడుకోబెట్టండి!" అన్నాను.

అతని మొహంమీద నీళ్ళు చిలికిన కాసేపటికి కళ్ళు తెరిచి, మెల్లిగా లేచి కూర్చున్నాడు. అప్పుడు గమనించేను. పాదరక్షలు లేకుండా రాళ్ళూ రప్పల్లో తిరగడం వల్ల అతని కాలివేళ్ళు బాగా గాయపడి వున్నాయి. అతను స్థానిక పౌరుడిలా కనిపించడం లేదు!

సోఫా చుట్టూ నిల్చున్న మమ్మల్ని చూడగానే అతని కళ్ళు మెరిసేయి. "భగవంతుడు దయామయుడు, అందుకే మిమ్మల్ని నన్ను ఆదుకోడానికి పంపేడు. ఇహ నాకేం భయం లేదు" అన్నాడు హిందీలో.

"మీరెవ్వరు? ఇక్కడికెలా వచ్చారు?" అడిగేడు డేవిడ్ ఆశ్చర్యంగా.

"నా పేరు జైరాంజ్! ఇంతక్రితం ఇక్కడికి పంపబడ్డ గవర్నర్ గారి సిబ్బందిలో ఒకణ్ణి!"

"ఆయనిప్పుడెక్కడున్నారు?" అడిగేను ఆతృతగా.

అతను నిట్టూర్చి - "స్వర్గంలో!" అన్నాడు.

"మీరెంతమంది వచ్చారిక్కడికి?"

"గవర్నర్ గారితో కలిపి పన్నెండుమంది!"

"మిగతా వాళ్ళెక్కడున్నారు?"

"వాళ్ళ శవాలు యిప్పటికీ శవాలుగా ఉండి ఉంటే వాళ్ళూ చనిపోయేరనుకోవాలి!"

"అంటే?" అన్నాను అర్థంకాక.

"చెబితే మీరు నమ్మరు సార్!"

"ప్లీజ్! ప్రొసీడ్."

"ఇక్కడి మనుషులు చనిపోయినవాళ్ళని మళ్ళీ బ్రతికిస్తారు!"

పకపక నవ్వేశాం అందరం.

"అలా నవ్వకండి. ఇది నిజం. నా కళ్ళారాచూసేను."

అధిక భయంవల్ల అతనిలా పిచ్చిగా మాట్లాడుతున్నాడేమో అనుకుంటూ మాటమార్చేను. "అందరూ చనిపోగా మీరొక్కరూ ఎలా తప్పించుకో గలిగేరు? తప్పించుకుని ఇన్నాళ్ళూ ఎలా జీవించేరు?"

"గవర్నర్ గారితో సహా ఒక్కొక్కరూ ఊహించని విధంగా అదృశ్య మవుతుండటంతో నేను భయపడి నా వంతు రాకముందే ఈ భవనం వదిలి అడివిలోకి పారి పోయేను.

తరువాత కొండమీది శిథిలమైన కోటలో తలదాచు కున్నాను. అడివిలో దొరికే పళ్ళూ, దుంపలూ తింటూ యింత కాలం ప్రాణాలు నిల్పుకున్నాను. ఒక్కోసారి పక్షుల్ని చంపి పచ్చి మాంసం తిన్న రోజులూ వున్నాయి. బైట ప్రపంచంతో ఎటువంటి సంస్కారం లేకుండా ఏకాకిగా వుంటూ నేనూ ఓ అడివి మనిషినై పోయేను" అన్నాడతను రుద్ధ కంఠంతో.

"కొండమీద కోటలో వీళ్ళు మిమ్మల్ని కనుక్కోలేక పోయేరా?"

"ఆ కోటలో ప్రేతాత్మలు నివసిస్తాయని స్థానిక ప్రజల్లో ఓ మూఢనమ్మకం వుంది. అందుకే ఎవ్వరూ ఆ కోటవైపు రారు."

"గవర్నర్ గారినీ మిగతా వాళ్ళనీ వీళ్ళు తుపాకులతో కాల్చి చంపారా?"

"వీళ్ళు ఎవర్నీ ఆయుధాలతో చంపరు!"

"మరి?"

"మంత్రాలతో!"

"గవర్నరు గారి వెంట మీరు ఏ డ్యూటీ మీద వచ్చారు?"

"సెక్యూరిటీ ఆఫీసర్ గా. నేను రిటైర్డ్ మిలిటరీ మేజర్ని!"

"ఒక మిలిటరీ ఆఫీసర్ మంత్ర తంత్రాలని నమ్మ

తున్నాడంటే నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది'' అన్నాను అతన్ని పరీక్షగా చూస్తూ.

అతను నిట్టూర్చేడు. ''మీరు నా మాటల్ని వేళాకోళంగా తీసుకుంటున్నారు. నేను రెండు యుద్ధాల్లో పాల్గొన్నాను. ఒకప్పుడు నాకూ మంత్రతంత్రాల మీద నమ్మకం వుండేది కాదు. కాని, ఇక్కడ కళ్ళారా చూసేక నమ్మక తప్పలేదు. మీరు డోంగానూ, అతని అనుచరుల్నీ చూశారా?''

''చూడటం కాదు. ఇక్కణ్ణించి తన్ని తరిమేశాం. వాళ్ళంటే నీకు భయమా?''

''నో.నో! నిజానికి వాళ్ళు కూడా ఒకరికి భయపడుతూ ఇక్కడ జీవిస్తున్నారు. వాళ్ళే కాదు, ఈ దీవి ప్రజలంతా ఒకే ఒక వ్యక్తికి భయపడుతూ బ్రతుకుతున్నారు.''

''ఎవ్వరతను?''

''భారుంగా!''

''వాడెవ్వడు?'' అడిగేడు డేవిడ్ ఆశ్చర్యంగా.

''మహామాంత్రికుడు! వాడే తన మంత్రవిద్యతో తన ప్రత్యర్థుల్ని చంపి, వాళ్ళని తిరిగి 'కాఫా' లుగా మార్చేస్తాడు.''

''కాఫా అంటే?''

''స్థానిక భాషలో దెయ్యాన్ని 'కాఫా' అంటారు. వివరంగా చెప్పాలంటే, వాడు తన ప్రత్యర్థిని చంపి తిరిగి 'కాఫా' రూపంలో బ్రతికించి తన బానిసగా మార్చుకుంటాడు. అడవిలో వాడికి పెద్ద చెఱకు తోటలున్నాయి.

ఆ చచ్చిబ్రతికిన మనుషులచేత వాడా తోటల్లో వెట్టి చాకిరీ చేయించుకుంటాడు. దయచేసి మీరు నామాటలు నమ్మండి. మనం ఎంత త్వరగా ఈ దీవి వదిలి వెళ్ళిపోతే అంత మంచిది.''

''వెళ్ళకపోతే ఏమౌతుంది?''

''ఈ ఇంటి తలుపుమీద తెల్లని క్రాస్ గుర్తు పడి తీరుతుంది.''

అర్థంగాక మేము ఒకరిమొహాలొకరం చూసు కున్నాం.

''ఇక్కడి ప్రజలకి రాత్రిళ్ళు నిదరపట్టదు. ఎప్పుడే ఇంటి తలుపుమీద క్రాస్ గుర్తు పడుతుందో, ఎవ్వడి చావు మూడుతుందో అని గుండెలు గుప్పెట్లో పెట్టుకు గడుపుతారు.''

''క్రాస్ గుర్తుపడితే ఏం జరుగుతుంది?''

''మరణం! తరవాత శాఖా!!''

''ఆ గుర్తు ఎవరు వేస్తారు?''

''తెలీదు. రాత్రి గుర్తుపడుతుంది. తరవాత ఆ ఇంట్లో ఎవ్వరో ఒకరు మరణిస్తారు!''

''మీరు వచ్చినప్పుడు కూడా ఈ ఇంటి తలుపుమీద గుర్తుపడిందా?''

''ఔను!''

''మీరీ దీవిలో అడుగు పెట్టినప్పటిన్నుంచీ ఏం జరిగిందో కాస్త వివరంగా చెబుతారా?''

''చెబుతాను. ముందు నాకు తినడానికేమైనా ఇవ్వండి. మనుషులు తినే తిండి తిని ఎంతో కాలమైంది!'' అన్నాడతను పెదాలు తడుపుకుంటూ.

"మాటల్లో మీ ఆకలి దప్పికల గురించి అడగటం మరిచేను. సారీ!" అంటూ డేవిడ్ కి సైగ చేశాడు.

లోనికెళ్ళి, తినుబండారాలతో ప్లేటు నింపి తెచ్చేడు డేవిడ్.

ప్లేటుమీద చిరుతలా దాడిజేసేడతను. కన్ను మూసి తెరిచేలోగా ప్లేటు శుభ్రంగా కడిగినట్టు ఖాళీచేసేడు. తరవాత ట్రేలో కాఫీ తెచ్చి అందరికీ తలో కప్పూ ఇచ్చేడు డేవిడ్.

కాఫీ తాగేక తృప్తిగా త్రేన్చి ప్రారంభించేడతను' "మేమీ భవనంలో ప్రవేశించేసరికి డోంగా, బాసో, అతని అనుచరులూ వున్నారిక్కడ. గవర్నర్ గారు వాళ్ళని తీవ్రంగా అవమానించి, భవనంలోంచి గెంటేశారు.

స్థానిక ప్రజలు మమ్మల్ని చూసి విపరీతంగా భయపడుతున్నట్టు కనిపించేరు. రెండు మూడు రోజులవరకైతే ఊళ్ళో మనిషి ఛాయ కనిపించలేదు. మేము వచ్చామని తెలిసి గుడిసెల్లో దాక్కున్నారు!

దీన్నిబట్టి భారుంగా, డోంగా, బాసోలు ప్రజల్లో మా మీద తప్పుడు ప్రచారంజేసి భయం రేకెత్తించి వుంటారని గ్రహించేము. తరవాత అబ్దుల్ అనే ఒక వ్యక్తి మమ్మల్ని కలుసుకోవడానికి వచ్చేడు. అతను ఇండోనీషియా నివాసి. చాలా రోజులక్రితం ఇక్కడికి వచ్చి స్థిరపడ్డాడు.

ఊళ్ళో చిన్న దుకాణం తెరిచి సూదులూ, దారాలూ పూసలూ, దువ్వెనలూ, అద్దాలూ, ముతకరకం బట్టలూ, మొదలైనవి స్థానిక ప్రజలకమ్మేవాడు. ఇక్కడ కరెన్సీ

నడవడు గనక వాటికి బదులు ముత్యపు చిప్పలూ, గంధం చెక్కలూ మొదలైనవి పుచ్చుకునేవాడు. ఏడాది వరకూ వాటిని పోగుచేసి ఇండోనేషియా తీసికెళ్ళి అమ్మి డబ్బు చేసుకునేవాడు.

అతను మావద్దకి వచ్చి చేసిన ఫిర్యాదు ఏమిటంటే, డోంగా, బాసోలు అతన్ని వ్యాపారం చేసుకోనివ్వకుండా పీడిస్తున్నారుట. టాక్స్ రూపంలో విపరీతంగా డబ్బు గుంజుతున్నారుట. ఈ అన్యాయం ఇలాగే కొనసాగితే తను ఎక్కువకాలం ఇక్కడ బ్రతకలేననీ, తను వెళ్ళిపోతే తన కారణంగా ఇక్కడి ప్రజలకు దొరుకుతున్న నిత్యావసర వస్తువులు కూడా దొరకవనీ, వాళ్ళకు నచ్చజెప్పి తన జోలికి రాకుండా చెయ్యమనీ వేడుకున్నాడు. గవర్నర్ గారు అతనికి హామీ ఇచ్చి పంపేరు!"

"నేను అబ్దుల్ ని చూడాలి. ఎక్కడున్నాడతను?"

జైరాజ్ నిట్టూర్చి — "ఇంకెక్కడి అబ్దుల్! మమ్మల్ని కలుసుకున్న రెండవ రోజు అతని ఇంటి తలుపుమీద క్రాస్ గుర్తు కనిపించింది. అదేరోజు అతను ఊహించని విధంగా మరణించాడు. ఆ హఠాత్సంఘటనకి మేము నివ్వెరబోయాం.

అతని శవాన్ని స్వయంగా నేను దగ్గరుండి సమాధి చేయించేను. మర్నాడు వెళ్ళి చూస్తే ఆ సమాధి తవ్వి వుంది. అందులో పూడ్చిన అబ్దుల్ శవం అదృశ్యం!"

"అంటే, భారుంగా ఆ శవాన్ని తీసి, మళ్ళీ బ్రతికించి కాఘాగా మార్చేడంటారా?" అడిగేను నవ్వుతూ.

జైరాజ్ తలూపాడు. "ఆ తరవాత ఒకరోజు ఈ

భవనం తలుపుమీదకూడ క్రాస్‌గుర్తు పడింది. అంతే! గవర్నర్‌తోసహా రోజుకొకరు అదృశ్యం కాసాగేరు. నేను భయపడి పారిపోయి కోటలో దాక్కున్నాను.

ఆ కోటమీంచి చూస్తే సముద్రంతోబాటు, ఈ దీవి మొత్తం కనిపిస్తుంది. ఈ రోజుసాయంత్రం మీరు షిప్‌లో వచ్చి ఈ దీవిలో దిగడం చూసేను. ఎవ్వరో కొత్త గవర్నర్ వచ్చి ఉంటారని ఊహించేను. నా ప్రాణం లేచివచ్చింది. చీకటిపడగానే రహస్యంగా ఇక్కడికి చేరేను. దయచేసి నా మాటలు నమ్మి తక్షణం ఇక్కణ్ణించి ప్రయాణం కట్టండి...''ఇంకా అతని మాట పూర్తి కాలేదు.

హఠాత్తుగా హాలు తలుపు కవతల, ఏదో శబ్దమైనట్టు నా పాము చెవులు పసిగట్టేయి! అందర్నీ సైలెంట్ అవమన్నట్టు వేలితో సైగ జేసేను.

మళ్ళీ వినిపించింది శబ్దం.

''డేవిడ్ షాలోమీ.'' అంటూ పిస్తోలు అందుకుని అటు నడిచేను.

డేవిడ్‌తోబాటు అందరూ సవ్వడికాకుండా నన్ను అనుసరించేరు.

గడియలాగి చటుక్కున తలుపు తెరిచేను.

చీకటి! ఎవ్వరూ లేరు!!

''అదుగో, క్రాస్ గుర్తు!'' జై రాజ్ అరిచేడు.

చటుక్కున తలుపు రెక్కమీద చూసేను.

సుద్దముక్కతో గీసిన క్రాస్ గుర్తు!

ఆడుతున్న ఊపిరి ఒక్కసారి ఆగిపోయినట్లు తోచింది మాకు.

"ఇక మనల్ని ఎవ్వరూ ఆపుకోలేరు. ముప్పు మూడక ముందే ఇక్కణ్ణించి మూటాముల్లె సర్దుకోడం ఉత్తమం!" అన్నాడు జైరాజ్ వణుకుతూ.

"మిస్టర్ జైరాజ్! పిరికితనం పనికిరాదు. దీన్నొక ఛాలెంజ్ గా తీసుకోవాలి మనం. భూతంగా ఎక్కడుంటాడో తెలుసు మీకు?" అడిగేను తలుపుమూస్తూ.

"అడవిలో ఓ ఆటవిక దేవత గుడి వుంది. ఆ గుడి పక్కనే భూతంగా గుడిసె వుంది."

సాలోచనగా తలూపేను. దూరాన డప్పులశబ్దం వినిపిస్తూనే వుంది!

"ఆ డప్పుల శబ్దం ఏమిటి? ప్రతిరాత్రీ యిలాగే వినిపిస్తుందా?"

"రోజూ వినిపించదు! కొత్త గవర్నర్ వచ్చిన రోజు ప్రారంభమయిందంటే ఆ గవర్నర్ పార్టీ అంతా తుడిచిపెట్టుకు పోయేవరకూ వినిపిస్తుంది."

"ఆల్ రైట్! మిగతా విషయాలు రేపు చూసుకుందాం. పదండి." అంటూ పడగ్గదివైపు నడిచేను.

4

ఉదయం కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని కేక్, బిస్కట్, కాఫీలతో బ్రేక్ ఫాస్ట్ కానిచ్చాం.

ఊళ్ళో ఇంకా జనసంచారం లేదు. ఇద్దరు ముగ్గురు పిల్లలు ఓ గుడిసెముందు ఆడుకుంటూ కనిపించేరు. కనీసం గోచిముక్క కూడా లేకుండా పూర్తి నగ్నంగా వున్నారు. అప్పుడప్పుడూ తలతిప్పి భయం భయంగా భవనంవైపు చూస్తున్నారు.

మాలో జైరాజ్ ఇప్పుడు మామూలు మనిషయ్యేడు.

న్నగా గెడ్డం గీసుకున్నాడు. పొట్టిగా జుత్తు కత్తిరించు కున్నాడు. శుభ్రంగా స్నానంచేసి మేమిచ్చిన పాంటూ, షర్టూ వేసుకున్నాడు.

"ఇక్కడ జైలుగది వున్నట్టు విన్నాను. దాన్ని ఓసారి చూడాలి. పదండి." అన్నాను అందరితో.

"ఔను. భవనం వెనకభాగంలో వుంది. దాని తాలూకు తాళంచెవి ఆ బల్ల సొరుగులో ఉంటుంది." అన్నాడు జైరాజ్ హాల్లో ఓమూల వున్న బల్ల చూపిస్తూ.

తాళంచెవి తీసుకుని అందరం జైలుగది దగ్గరికెళ్ళాం. రాళ్ళతో పటిష్టంగా కట్టిన గది అది. లావుపాటి ఇనుప ఊచల తలుపు మూసి వుంది. లోక్కానికి తక్కువ బరువు తాళం వేలాడుతోంది.

దాని పక్కనే చిన్న సర్వెంట్ క్వార్టర్ కట్టేరు. క్వార్టర్ పక్కన అవతలికెళ్ళే గేట్ వుంది. తాళం తెరిచి జైలుగది శుభ్రం జెయ్యమని సిబ్బందికి పురమాయించి నేనూ, డేవిడ్, జైరాజ్ తిరిగి హాల్లోకి వచ్చాం.

మనుషులెవ్వరైనా కనిపిస్తారేమోనని బైనాక్యులర్స్‌తో ఊళ్లోకి చూసేను. ఓ గుడిసె కిటికీలోంచి ఎవ్వరో తొంగి చూస్తున్నట్టు లీలగా కనిపించింది.

"డేవిడ్! అదుగో, ఆ గుడిసెలోంచి ఎవ్వరో తొంగి చూస్తున్నారు. మీరిద్దరూ వెళ్ళి ఆ వ్యక్తిని తీసుకురండి" అన్నాను.

డేవిడ్, జైరాజ్ గబగబ బైటికి నడిచేరు. నేను గుమ్మంలో నిల్చుని బైనాక్యులర్స్‌లోంచి వాళ్ళని గమనిస్తున్నాను. ఇద్దరూ గుడిసెని సమీపించి లోనికెళ్ళి ఓ నలభై ఏళ్ళ వ్యక్తిని బలవంతంగా ఇవతలికి తీసుకువచ్చేరు.

మరుక్షణం ఆ గుడిసెలో పిల్లలూ, స్త్రీలూ ఆరున్నొక్క రాగంలో రోదించసాగేరు.

ఆ వ్యక్తి తనని పడిచిపెట్టమని డేవిడ్ కాళ్ళా వేళ్లా పడుతున్నాడు. జైరాజ్ అతనికి నచ్చచెప్పుతూ ఎలాగో భవనంవరకూ తీసుకువచ్చేడు. అతని నడుంచుట్టూ పులి చర్మం తప్ప మరేం లేవు.

ఆ వ్యక్తిని చూస్తూ స్నేహపూర్వకంగా నవ్వి - "నీకు ఇంగ్లీష్ అర్థమౌతుందా?" అడిగేను.

అతను బెదురుచూపులు చూస్తూ తలూపేడు.

"ఎక్కడ నేర్చుకున్నావ్?"

"నా తండ్రి బ్రిటిష్‌వారి దగ్గర పనిచేసేవాడు."

"నీ పేరేమిటి?"

"షాంగో!"

"గ్లాడ్ టు మీట్ యూ మిస్టర్ షాంగో. నేను మీ కొత్త గవర్నర్ని!" అంటూ చెయ్యి ముందుకు చాచేను.

షాంగో నా చేతిని ఏదో విషసర్పాన్ని చూసినట్టు చటుక్కున రెండడుగులు వెనక్కి వేసేడు.

"భయపడక! నేను మీ మిత్రుణ్ణి. మీ కష్టసుఖాలు చూడటానికి వచ్చేను" అన్నాను శాంతంగా.

అతను సందేహిస్తూ షేక్‌హాండ్ యిచ్చి చటుక్కున చెయ్యి వెనక్కి లాక్కున్నాడు.

"ఆ గుడిసె దగ్గర ఆడుకుంటున్న పిల్లలు నీ పిల్లలేనా?"

షాంగో తలూపేడు.

"డేవిడ్! ఓ బిస్కెట్ పాకెట్ పట్రా" అన్నాను.

డేవిడ్ లోనికెళ్ళి ఓ క్రీమ్ బిస్కెట్ పాకెట్ పట్టుకొచ్చేడు.

దాన్ని పాంగో ముందుకు చాపుతూ "తీసుకో! దీన్ని నా బహుమతిగా నీ పిల్లలకివ్వు!" అన్నాను.

పాంగో భయం కొద్దికొద్దిగా దూరమైనట్టుంది. పాకెట్ అందుకుని సెల్యూట్ చేశాడు.

"మిస్టర్ పాంగో మీరు మమ్మల్ని చూసి భయపడవలసిన అవసరం లేదు. మేము మీ మిత్రులం. మీ మీద ఎవ్వరైనా అత్యాచారాలు జరపడానికి ప్రయత్నిస్తే మాకు ఫిర్యాదు జెయ్యాలి.

వాటిని తక్షణం పరిష్కరించి మీకు మేలు కలగ చేస్తాం. మీలో ఎవరైనా జబ్బుపడ్డా, గాయపడ్డా యిక్కడికి వచ్చి కట్లు కట్టించుకోవాలి. మందులు తీసుకోవాలి. మీలో మీరు పరస్పరం కొట్లాడుకో వద్దు. చట్టానికి వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తించేవాళ్ళు కఠినంగా శిక్షించబడతారు. ఈ విషయాలన్నీ నా సందేశాలుగా ఊళ్ళో వాళ్ళకి తెలియజెయ్యి!" అన్నాను.

ఈ సారి పాంగో భయం పూర్తిగా తొలగిపోయినట్టుంది. మెరిసే కళ్ళతో సెల్యూట్ కొట్టేడు.

"రోజూ ఈ భవనం ఊడ్చి శుభ్రం జెయ్యడానికి మాకో సర్వెంట్ కావాలి. మా దగ్గిర ఉద్యోగం చేస్తావా?"

"చేస్తాను సార్!"

"ఐతే, భవనం వెనుక సర్వెంట్ క్వార్టర్ ఖాళీగా వుంది. గుడిసెలోంచి నీ భార్యా పిల్లల్ని తీసుకొచ్చి అందులో వుండు" అన్నాను.

పాంగో పట్టరాని సంతోషంతో ఊళ్ళోకి పరిగెత్తాడు.

"జైరాజ్! మనం యిప్పుడు అడివిలో, భారంగా

నివాసానికి బైలుదేరబోతున్నాం. మీరు మా వెంట వుండి దారి చూపించాలి.''

అతని కళ్ళు భయంతో విప్పారేయి.

''మీరు అనవసరంగా భయపడుతున్నారు. దేనికైనా తెగింపు వుండాలి. అప్పుడే తాడో పేడో తేలిపోతుంది. మన చావులు ఈ దీవిలోనే రాసిపెట్టివుంటే ఎవరైనా తప్పించగలరా?''

జైరాజ్ చిన్నగా తలూపేడు.

ముగ్గురం మూడు రివాల్వర్స్ నిండా గుళ్ళు నింపుకుని మరికొన్ని స్పేర్ బుల్లెట్స్ తీసుకుని, మిగతా వారిని భవనంలోనే జాగ్రత్తగా వుండమని చెప్పి బైలుదేరాం.

5

అడివి దట్టంగా వుంది. చెట్లూ చేమలూ దాటుకుంటూ నడుస్తున్నాం. అంతక్రితం ఆ మార్గం గుండా ఎవ్వరో నడిచినట్టు గడ్డి అడుక్కుపోయి చిన్న దారి ఏర్పడింది. ఆ దారి గుండా పడుతున్నాయి మా అడుగులు.

ముందు నడుస్తున్న జైరాజ్ చటుక్కున ఆగి—

''అదిగో, అదే భారుంగా నివాసం!'' అన్నాడు తగ్గు స్వరంతో.

ముగ్గురం అక్కడే ఆగిపోయాం. చెట్ల ఆకులు కొద్దిగా తొలగించి జైరాజ్ చూపించిన వైపు చూసేను. పది గజాల దూరంలో కనిపిస్తోంది ఓ విశాలమైన గుడిసె. గుడిసె ఆవరణ అంతా శుభ్రంగా వుంది. దానికొక్క స్త ఎడంగా మట్టితో కట్టిన చిన్న గుడి కనిపిస్తోంది.

గుడిసె ఆవరణలో వెదురు బొంగులతో చేసిన దిమ్మెల మీద కూర్చుని ఆకు చుట్టలు కాలుస్తూ మాట్లాడుకుంటున్నారు ముగ్గురు వ్యక్తులు. ఆ ముగ్గుర్లో ఇద్దరు మాకు తెలి

సిన వారే. డోంగా, బాసోలు!

మూడో వ్యక్తి నల్లగా దృఢంగా వున్నాడు. వాడ తల చుట్టూ పొడవాటి పక్షి ఈకల కిరీటం వుంది. మెడలో రంగు రంగుల పూసలహారం, పులిగోళ్ళతో అల్లిన హారం వేలాడుతున్నాయి. మోచేతికి గవ్వల పట్టీలు, ఎడం చేతికి చిన్న చురకత్తి బిగించి వుంది. నడుం చుట్టూ పులి చర్మం.

"భారుంగా వాడే!" అన్నాడు జైరాజ్.

సాలోచనగా తలూపేను. "ముందు మీరిద్దరూ వాళ్ళ దగ్గరికెళ్ళి కొత్త గవర్నర్ పిలుస్తున్నారని చెప్పండి' నేనిక్కడే వుండి రివాల్వర్‌తో మిమ్మల్ని కవర్ జేస్తుంటాను. బి కేర్ ఫుల్!"

డేవిడ్, జైరాజ్ ఆకుల్ని చీల్చుకుంటూ గుడి సైపు నడిచేరు. ఆకుల శబ్దం విని, ఆ ముగ్గురూ ఉలిక్కిపడి యిటు చూసేరు! తరవాత, నిదానంగా పొదల చాటు నించి బైటికి వచ్చి, వాళ్ళకి కనిపించేలా నిల్చున్నాను.

నా కుడిచెయ్యి జేబులో వుంది. వేళ్ళు రివాల్వర్ మీద రెడీగా వున్నాయి. అక్కడే నిల్చుని చూడ సాగేను. డేవిడ్ మీద నాకు పూర్తి నమ్మకం వుంది. అతను మంచి బాక్సర్! పిడికిలి బిగించి డొక్కలో కుమ్మేడంటే, ఎంతటి వాడైనా కాండం నరికిన చెట్టులా కింద కూలవలసిందే.

డేవిడ్, జైరాజ్ వాళ్ళని సమీపించేరు. ఐనా ముగ్గురూ లేచి నిల్చోలేదు.

రెప్ప వెయ్యకుండా చిరుతల్లా చూస్తూ కూర్చు న్నారు.

"మిస్టర్ భారుంగా! కొత్త గవర్నర్ గారు వచ్చేరు. నిన్ను పిలుస్తున్నారు పద!" అన్నాడు డేవిడ్.

భారుంగా పలకలేదు.

"చెప్పేది నీకే!" అరిచేడు డేవిడ్.

భారుంగా చటుక్కున ఖాండ్రించి నేల మీద ఉమ్మేడు.

కోపంతో డేవిడ్ మొహం జేవురించింది. "రాస్కెల్ నీ పొగరిప్పుడే అణుస్తాను" అంటూ వాడు కూర్చున్న వెదురు దిమ్మెమీద కాలుపెట్టి గట్టిగా తోసేడు.

ఆ తోపుకి భారుంగా ఉన్నపళాన వెనక్కిపడ్డాడు. మరుక్షణం స్ప్రింగులా ఎగిరి నిల్చున్నాడు. లేస్తూ చేతి పట్టాకి బిగించివున్న చురకత్తి లాగేడు. నా చెయ్యి పిస్తోలుతో సహా జేబులోంచి యివతలికి వచ్చింది.

ఇంత జరుగుతున్నా డోంగా, బాసోలు బెల్లం కొట్టిన రాయిల్లా, అదేదో తమాషా చూస్తున్నట్లు కూర్చున్నారు. భారుంగా చురకత్తిని డేవిడ్ గుండెలో దింపడానికి చిరుతలా లంఘించేడు.

డేవిడ్ లాఘవంగా ఆ దెబ్బనించి తప్పించుకుని, పిడికిలి బిగించి వాడి పొట్టలో చావు దెబ్బ తీసేడు.

గావుకేక!

వాడా దెబ్బనించి తేరుకునేలోగా, డేవిడ్ బూటు కాలితో ఈడ్చి డొక్కలో తన్నేడు. భారుంగా బాధ భరించలేక పొట్ట పట్టుకుని కిందకూలేడు.

అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ వాళ్ళని సమీపించేను.

డోంగాని చూస్తూ—"లే!" అన్నాడు డేవిడ్.

ఇద్దరూ కిమ్మనకుండా కూర్చుని, మమ్మల్ని గుర్రుగా చూస్తున్నారు.

"చెప్పేది నీకే! లే." అరిచాడు దేవిడ్.

ఇద్దరూ మౌనంగా లేచి నిల్చున్నారు.

"మీదగ్గరకూడా పిడికత్తులు వుండి వుంటాయి. బుద్ధిగా వాటిని తీసి కింద పడెయ్యండి." అన్నాడు దేవిడ్ ఆజ్ఞాపిస్తూ.

వాళ్ళలో చలనంలేదు. అలాగే నిల్చున్నారు.

"మర్యాదగా చెప్పినట్టు చేస్తారా లేక, మీకూ వాడి గతి పట్టించనా?" పిడికిలి బిగించి అడుగు ముందుకు వేశాడు దేవిడ్.

దాంతో ఇద్దరూ గబగబ బొడ్లలో ఉన్న చురకత్తులు తీసి కింద పడేసేరు. స్పృహతప్పి పడివున్న భారుంగాని చూపిస్తూ—"మీరిద్దరూ వాణ్ని మోసుకుని, మా వెంట ప్రభుత్వ భవనానికి రండి" అన్నాను గంభీరంగా.

మొహాలు చిట్లిస్తూ వాణ్ని సమీపించి నేలమీంచి ఎత్తేరు. వాళ్ళని వెంటబెట్టుకుని, వచ్చిన దారినే బైలుదేరాం.

6

ఊరి మధ్యనించి భారుంగాను మోసుకుంటూ భవనం వైపు వెళుతోంటే గుడిసెల్లో నక్కి నక్కి ఏదో చోద్యం చూస్తున్నట్టు చూడసాగేరు ప్రజలు.

నాక్కావలసింది అదే. ఈవిధంగా ఇంతకాలం వారిలో పేరుకున్న భయం సన్నగిల్లుతుంది. మాపట్ల విశ్వాసం, గౌరవం ఏర్పడుతుంది.

భవనంలో ప్రవేశించగానే భారుంగాను కిందపడుకో బెట్టమని సైగ జేసేను. డోంగా, బాసో చమట్లుకారుస్తూ వాణ్ణి కింద పడుకోబెట్టేరు. డేవిడ్ లోనికెళ్ళి జగ్గు నిండా నీళ్ళు తెచ్చి వాడి మొహంమీద గుమ్మరించేడు.

భారుంగా కాసేపటికి కదిలి కళ్ళు తెరిచేడు.

"లేచి నిల్చో!" అన్నాను.

అతికష్టంమీద లేచి నిల్చున్నాడు.

"ఇంతక్రితం ఇక్కడికి వచ్చిన గవర్నర్లు ఏమయ్యేరు?"

భారుంగా పలకలేదు. నేలమాపులు చూస్తున్నాడు.

"ఆల్ రైట్! నీనించి నిజాలు ఎలా కక్కించాలో నాకు తెలుసు." అంటూ డేవిడ్ వైపు తిరిగి – "వీడిప్పుడు మన ప్రశ్నలకి జవాబులిచ్చే స్థితిలో లేడు. నీ దెబ్బలనించి కోలుకునేవరకూ వీణ్ని లాకప్‌లో ఉండనివ్వాలి. తరవాత మన పద్ధతులు ఉపయోగించాలి" అన్నాను.

డేవిడ్ తలూపేడు.

డోంగా, బాసోలవైపు తిరిగేను. "ఇన్నాళ్ళూ చొప్పదంటు మంత్రాలతో ఈ దీవిని గడగడలాడించిన మీ మాంత్రికుడి గతి కళ్ళారా చూస్తున్నారుగా? ఈ రోజునించీ ఈ దీవి ప్రజలకి పీడి పీడ విరగడయిందనుకోండి.

గతంలో మీ ఇద్దరివల్ల జరిగిన తప్పుల్ని నేను క్షమిస్తున్నాను. ఇకనించి గూండా వ్యవహారాలు మాని బుద్ధిగా బ్రతకండి. వెళ్ళండి!"

ఇద్దరూ వెనుదిరిగి గబగబ అడవివైపు వెళ్ళిపోయేరు.

డేవిడ్ పిస్తోలు తీసి భారంగా డొక్కలో పొడుస్తూ —"పద!" అన్నాడు.

వాణ్ణి భవనం వెనక ఉన్న లాకప్‌లో తోసి, తలుపుకి తాళం వేశాం.

"మిస్టర్ జైరాజ్! అడవిలో ఎక్కడో భారంగా చెఱకు తోటలున్నాయన్నారు. నేను వాటిని ఓసారి చూడాలి" అన్నాను.

"చూపిస్తాను. పదండి!"

మధ్యాహ్నం భోజనం కానిచ్చి ముగ్గురం తిరిగి బైలుదేరాం.

తూర్పు దిశగా చాలాదూరం నడిచేక, దూరాన లీలగా కనిపించేయి చెఱకు మళ్ళు. గబగబ అడుగులు వేస్తూ అరగంటలో అక్కడికి చేరుకున్నాం.

ముగ్గురు వ్యక్తులు కొడవళ్ళతో, కలుపు మొక్కలు కోస్తూ కనిపించేరు.

వాళ్ళని సమీపించామో లేదో—"కాఘా... కాఘా... దెయ్యం!" అంటూ వెనుదిరిగి పరుగులంకించేడు జైరాజ్.

ఆ హఠాత్సంఘటనకి నేనూ, డేవిడ్ నివ్వెరబోయాం.

"డేవిడ్! పరిగెత్తి అతన్ని పట్టుకో" అన్నాను ఆత్రంగా.

డేవిడ్ అతని వెనక పరిగెత్తి పట్టి ఆపేడు.

"జైరాజ్! ఏమిటిది? దేనికలా పారిపోతున్నావ్?" అడిగేను ఆశ్చర్యంగా.

అతను, తోటలో పనిచేస్తున్న ముగ్గురు వ్యక్తుల్లో ఒకణ్ణి చూపిస్తూ—

"నేను చెప్పిన అబ్దుల్ అతనే!" అన్నాడు.

"ఐతేఏం? సాటిమనిషిని చూసి భయపడాలా?"

"అతను మనిషికాడు! ఆరోజు నా చేతులతో అతన్ని సమాధి చేసేను. భారుంగా అతన్ని కాఫీగా మార్చి తోటలో పని చేయించుకుంటున్నాడు."

నావు నవ్వాగలేదు. "సరే, ఆ కాఫీ సంగతేమిటో చూద్దాం పద!" అంటూ అతన్ని వెంటబెట్టుకుని తోట వైపు నడిచేను,

ముగ్గురం ఆ మనుషుల్ని సమీపించాం.

ఐనా, వాళ్ళు మావైపు తిరిగిచూడలేదు.

తమకేమీ పట్టనట్లు యంత్రాల్లా పనిచేసుకుపోతున్నారు.

"ఏయ్, మిమ్మల్నే!" పిలిచేను.

ఐనా, వాళ్ళల్లో మార్పులేదు.

అబ్దుల్ భుజంమీద చెయ్యివేసి "మిస్టర్, నిన్నే!" అంటూ నావైపు తిప్పేను. అతను మరబొమ్మలా తిరిగి, నావైపు శూన్యంలోకి చూస్తున్నట్లు చూడసాగేడు. మొహంలో ఎలాటి భావాలూ లేవు. కనుగుడ్లు తెల్లగా పాలిపోయి వున్నాయి.

"మైగాడ్! ఇతను నిజంగా బ్రతికున్న శవంలా కనిపిస్తున్నాడు." అన్నాడు డేవిడ్ దిగ్భ్రాంతితో.

నాకూ నమ్మశక్యం కావడంలేదు. అతని భుజం మీంచి చెయ్యితీసేను. అంతే! మళ్ళీ యంత్రంలా పనిలో నిమగ్నమయ్యేడు.

నా బుర్ర చురుగ్గా పనిచెయ్యసాగింది. "డేవిడ్! వీళ్లు హిప్నాటయిజ్ చెయ్యబడ్డారని నా అనుమానం" అన్నాను.

"అంటే, భారంగా హిప్నాటిస్ట్ అయుంటా డంటారా?"

"ఔను!"

"అదే నిజమైతే అంత సులభంగా మనకెలా పట్టు బడ్డాడు? వీళ్ళలా మనల్ని హిప్నాటయిజ్ చేసి సులువుగా పారిపోవచ్చుగా?"

"వాడు మామూలు హిప్నాటిజంతో కాక, ఏవో మందూ మాకులతో మనుషుల్ని హిప్నాటయిజ్ చేస్తుం టాడేమో?"

"జైరాజ్ అబ్దుల్ శవాన్ని స్వయంగా సమాధిచేశా నంటున్నాడే! ఇదెలా సంభవం?" అన్నాడు డేవిడ్ ఆశ్చర్యంగా.

"బహుశా, ఆరోజు అబ్దుల్ పూర్తిగా చనిపోయి వుండడు!"

"అంటే?"

"మనిషి చావు రెండు దశలుగా జరుగుతుంది. ముందు ప్రాథమిక మరణం. తరవాత సంపూర్ణ మరణం! ప్రాథ మిక మరణంలో గుండె ఆగిపోతుంది. శరీరం చలనరహిత మౌతుంది. ఊపిరి అందదు. అంతే.

అది జరిగిన ఐదు, లేదా ఏడునిమిషాల తరవాత మెదడు లోని సెల్స్ పగిలి చెదరడం ప్రారంభిస్తాయి. అప్పుడు సంభవిస్తుంది సంపూర్ణ మరణం! సంపన్న దేశాల్లోని ఆస్పత్రుల్లో హృద్రోగి గుండె ఆగిపోయిన వెంటనే డాక్టర్లు అతని ఛాతీమీద మాలిష్ చేస్తూ, ఇతర యంత్రాల ద్వారా మళ్ళీ అతన్ని బ్రతికించుకుంటారు.

మెదడు సెల్స్ పగిలి చెదరడం ప్రారంభమయ్యా

యంటే ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ మనిషిని బ్రతికించడం సాధ్యం కాదు. గుండె ఆగిన ఏడు నిమిషాల తరవాత మెదడులో ఈ చర్య జరుగుతుంది.

దీని ఆధారంగా ఆలోచిస్తే, భారుంగా ఆ ఏడు నిమిషాల వ్యవధిని కొన్ని గంటలవరకూ పొడిగించే మందేదో కనిపెట్టి ఉంటాడని నా అనుమానం. తను కోరుకున్న వ్యక్తిని ఏదో ప్రత్యేకమైన విషంతో ప్రాథమిక మరణం పాలుచేసి, కొన్ని గంటల తరవాత మళ్ళీ బ్రతికించి, హిప్నాటయిజ్ చేసి బానిసల్లా పనులు చేయించుకుంటున్నాడని తెలుస్తూంది. అందుకే స్థానిక ప్రజలు వాడంటే హడలి చస్తున్నారు.

వాడిప్పుడు మన బందీగా వున్నాడు. మనం వాడి గుడికెళ్ళి సెర్చ్ జేస్తే మన హేతువాదానికి ఆధారాలేమైనా దొరకవచ్చు. మందులూ మాకులూ ఏవైనా దొరికితే వాటిని పరిశోధనకోసం లేబొరేటరీకి పంపవచ్చు" అన్నాను.

7

బంకమట్టితో నున్నగా నిర్మించిన గుడి అది. తలుపుల్లేవు.

ముగ్గురం లోన ప్రవేశించాం. గుడిమధ్య చదునైన మట్టి దిమ్మెపై ఏదో విచిత్రాకారపు విగ్రహం కూర్చోబెట్టి వుంది. దాని మెడలో చిన్నచిన్న జంతువుల పుర్రెలూ, ఎముకలూ, వేళాడుతున్నాయి.

గోడలకి రకరకాల జంతుచర్మాలు అలంకరించి వున్నాయి. విగ్రహం ముందు ఎత్తైన రాయి వుంది. దాని మీద అక్కడక్కడా ఎండిపోయిన రక్తపు మరకలు,

జంతువుల్ని దీనిమీదే బలి ఇస్తారన్నమాట!

ఓ గోడ మేకుకు కాళ్ళు కట్టి తలకిందులుగా వేలాడుతున్న గద్ద కనిపించింది. దాన్ని మేకుమీంచి తీసి, కట్లు విప్పి వదిలేను. గట్టిగా అరుస్తూ బైటికెగిరి పోయింది.

అంగుళం వదలకుండా గుడి యావత్తూ పరిశీలించాం. మాకు కావలసిన వస్తువేదీ కనిపించలేదు.

"గుడిసె చూద్దాం పదండి." అన్నాను బైటికి నడుస్తూ.

ముగ్గురం గుడి పక్కనే ఉన్న ద్వారంగా గుడిసెలో ప్రవేశించాం.

గుడిసె రెండు భాగాలుగా విభజించి వుంది. ముందు గదిలో ఓమూల వున్న బీరువా నన్నాకర్షించింది. విక్టోరియారాణి కాలంనాటి పనితనం గల బీరువా అది. దాన్ని ప్రభుత్వ భవనంనించి కాజేసి వుంటారు.

బీరువా తలుపు తెరిచిచూసిన ముగ్గురం నిర్ఘాంత పోయాం.

అరలనిండా వరసగా పేర్చిన విదేశీ విస్కీ బాటిల్స్.

"మైగాడ్! వీడు గుడిసెలో పెద్ద బార్ తెరిచాడే." అన్నాడు డేవిడ్ ఆశ్చర్యంగా.

ఓ బాటిల్ అందుకుని దానిమీద అంటించివున్న లేబిల్ చూసేను.

'మేడ్ ఇన్ హాంకాంగ్' అని రాసివుంది.

"నాగరిక ప్రపంచ ఛాయలుకూడా కనిపించని ఈ అజ్ఞాత దీవిలో వీడికి విదేశీ మత్తుపానీయాలు ఎక్కణ్ణించి వచ్చేయి?" అన్నాను ఆలోచిస్తూ.

"ఆ పక్కగదిలో ఏమున్నాయో?" అన్నాడు డేవిడ్

అటు నడుస్తూ.

ముగ్గురం ఆ గదిలో అడుగు పెట్టాం.

గది మధ్య వెదురుమంచం వేసి వుంది. దానిమీద పరుపులా పులిచర్మం పరిచివుంది. మా దృష్టి ఓమూల ఉన్న వెడల్పాటి బల్లమీదికి మళ్ళింది. దాన్ని చూడగానే నా కనుబొమలు ముడిపడ్డాయి.

దానిమీద చిన్నా పెద్దా సీసాలూ, గాజుభరిణలూ పేర్చి వున్నాయి. సీసాలనిండా రంగురంగుల ద్రావకాలూ, చూర్ణాలూ నిండి వున్నాయి. గాజుభరిణెల్లో పాములూ, వివిధ జాతుల తేళ్ళూ, జెర్రులూ కదులుతున్నాయి.

"వీటిద్వారానే వాడు ఏదో కొత్తరకం విషం తయారు చేస్తుండవచ్చు" అన్నాను. అదేక్షణంలో ఏదో శబ్దం వినిపించి ముగ్గురం ఉలిక్కిపడ్డాం!

"బీప్ ... బీప్ ... బీప్ ... బీప్ ... టక్!" అనే శబ్దం వినిపిస్తూంది గదిలోంచి. ఏమిటా అని చుట్టూ చూసేను. శబ్దం ఆగకుండా వినిపిస్తూనే వుంది.

రెండు నిమిషాల తరవాత శబ్దం ఎక్కణ్ణించి వస్తూందో నా చెవులు పసిగట్టేయి. మంచంవైపు నడిచేను. చటుక్కున వంగి కింద చూసేను. ఏదో ఎత్తుగా కనిపిస్తూంది. దానిమీద నల్లని ఎలుగుబంటి చర్మం కప్పివుంది.

చేత్తో చర్మాన్ని తొలిగించేను.

అది ట్రాన్స్‌మీటర్!

శక్తివంతమైన మాడ్రన్ ట్రాన్స్‌మీటర్!!

అంతవరకూ వినిపిస్తున్న శబ్దం ఇప్పుడు హఠాత్తుగా ఆగిపోయింది.

దిగ్భ్రాంతితో మా మస్తిష్కాలు క్షణం పనిచెయ్య లేదు.

"ఒక ఆటవిక జాతి మాంత్రికుడి దగ్గర ఇటువంటి ట్రాన్స్మిటర్ ఉందంటే, తప్పకుండా ఇక్కడేదో మిస్టరీ వుంది" అన్నాడు డేవిడ్.

నా బుర్ర చురుకుగా పనిచెయ్యసాగింది. "డేవిడ్! నీ అంచనా సరైనదే. భూరుంగా పైకి కనిపిస్తున్నట్టు ఆటవిక మాంత్రికుడు కాడు. మాంత్రికుల దగ్గర విదేశీ మత్తు పానీయాలూ, అధునాతనమైన ట్రాన్స్మిటర్ వుండవు. వాడు మన శత్రుదేశ గూఢచారి అయివుంటాడని నా అనుమానం!"

"నిర్జనమైన ఈ దీవిలో రహస్యాలంటూ ఏమున్నాయని శత్రుదేశం గూఢచారిని పంపింది?"

"మనకు తెలియని రహస్యమేదో తప్పక ఉండి ఉంటుంది. లేకుంటే ఒక గూఢచారి ఇక్కడ తిష్టవేసే అవసరం లేదు. ఆ వివరాలేవో భూరుంగా ద్వారానే రాబట్టాలి. బహుశా, డోంగా, బాసోల చెయ్యికూడా ఇందులో వుండవచ్చు. భూరుంగాతో బాటు వాళ్ళనీ అరెస్ట్ చెయ్యకపోవడం మన పొరపాటు.

వాళ్ళిప్పుడు స్వేచ్ఛగా తిరుగుతున్నారు. ఈ ట్రాన్స్మిటర్ ద్వారా వాళ్ళు ఎవ్వరితోనూ మాట్లాడకుండా, మనం దీట్లోంచి ఓ పార్ట్ ఊడదియ్యాలి!" అంటూ జేబులోంచి తాళంచెవుల గుత్తితీసి, గుత్తిలో వున్న చిన్న చాకుతో ట్రాన్స్మిటర్ కవర్ స్క్రూలు తీసేను. లోపల చిన్నచిన్న పరికరాలూ, వైర్లూ వలలా పేర్చి వున్నాయి. వాటిలోంచి కేప్సూల్ వంటి చిన్న పరికరం తీసి జేబులో వేసుకున్నాను.

ట్రాన్స్మిటర్ని యథాతథంగా బిగించి, దాని మీద

చర్మాన్ని కప్పి లేచాను. ఇంకేవైనా వస్తువులు కనిపిస్తా యేమోనని గుడిసె అంతా వెదికాం. ఏమీ లేవు.

"ఆల్ రైట్! లెటస్ గో!" అంటూ బైటికి నడిచేను.

చీకటి పడే వేళకి భవనం చేరుకున్నాం.

అప్పటికే షాంగో తన భార్యా పిల్లలతో సర్వెంట్ క్వార్టర్కు మకాం మార్చేడు.

"ఆ గుడిసె కంటే యిక్కడ చాలా బాగుంది సార్!" అన్నాడు ఆనందంగా.

లాకప్ గదివైపు వెళ్ళి భారంగాను చూశాం. ఓ మూల కూర్చుని ఆలోచిస్తున్నాడు. బూట్సుల శబ్దం విని తలెత్తి గండుపిల్లిలా మా వైపు చూడసాగేడు.

"వీడికి తినడానికేమైనా ఇవ్వమంటారు?" అడిగేడు డేవిడ్.

"వద్దు! ఈ రోజు యిలాగే ఎండబెట్టి, రేపు ఉతికి ఆరేద్దాం!" అన్నాను.

ఆ రాత్రి నిన్నటిలా మళ్ళీ డప్పుల మోత వినిపించ సాగింది!

అందరం భోజనాలు కానిచ్చి పక్కమీద వాలం.

8

ఎవ్వరో బిగ్గరగా ఏడుస్తున్నట్టు వినిపించడంతో మగత నిదరలోంచి చటుక్కున కళ్ళు తెరిచేను. భవనం వెనకవైపు నుంచి వస్తోంది శబ్దం.

లేచి కూర్చుంటూ రిస్టువాచీ చూసుకున్నాను. రాత్రి రెండు గంటలు!

అలాగా డేవిడ్, జైరాజ్ కూడా కళ్ళు తెరిచేరు.

"ఏమిటో చూద్దాం పదండి!" అంటూ మంచం దిగేను.

అందరం రివాల్వర్స్, టార్చిలైట్లు అంగుకుని భవనం వెనక్కి పరిగెత్తాం.

అక్కడ కనిపించిన దృశ్యం మమ్మల్ని దిగ్భ్రాంతుల్ని చేసింది!

సర్వెంట్ క్వార్టర్లో వున్న షాంగో క్వార్టర్ ఇవతల శూన్యంలోకి చూస్తూ నిదరలో నడిచే రోగిలా భవనం వెనక్కి వెళ్ళే గేటువైపు పోతున్నాడు. అతని భార్యా పిల్లలు భయంతో ఏడుస్తూ నిల్చునున్నారు. మా అడుగుల శబ్దం విని కూడా షాంగో యిటు తిరిగి చూడలేదు. శూన్యంలోకి చూస్తూ గేటుని సమీపించి, కొక్కెం తెరిచి అవతలికి వెళ్ళేడు.

"మీరెందుకేడుస్తున్నారు? షాంగోకేమైంది?" అడిగేను షాంగో భార్యను.

"అర్ధరాత్రి ఏదో చప్పుడైతే నా నిదర మేలొ్కంది. నా భర్త తెరిచివున్న కిటికీలో నిల్చుని ఎవ్వరితోనో మాట్లాడుతున్నాడు. తరువాత నెమ్మదిగా తలుపు తెరుచుకుని బైటకెళ్ళాడు. నేనెంత పిల్చినా అగడం లేదు. నాకు భయం వేసి ఏడుస్తున్నాను..." అంది ఆమె వెక్కిళ్ళు పెడుతూ.

"డేవిడ్! షాంగోను ఎవ్వరో హిప్నాటయిజ్ చేసి ఎక్కడికో రప్పించుకుంటున్నారు. పదండి" అంటూ గేటుగుండా అతను వెళ్ళినవైపు పరుగు తీశాను. ఆ వైపంతా చెట్లూ, చేమలూ నిండివున్నాయి. వాటిలో పడి ముక్కుకు సూటిగా సాగిపోతున్నాడు షాంగో. ఏం జరుగుతుందో చూద్దామని అందరం అతని వెనకే నడవసాగాం.

కొద్ది దూరం వెళ్ళేక, సడన్‌గా కుడివైపు పొదల్లో ఎవ్వరో కదిలిన చప్పుడు వినిపించింది నాకు.

ఇంకేమీ ఆలోచించకుండా పిస్తోలు అటు గురిపెట్టి వరసగా రెండు సార్లు ట్రిగ్గర్ వత్తేను.

"ఢాం! ఢాం!!"

పొదల్లోంచి గావుకేక వినిపించడం, పాంగో ఉలిక్కి పడి వెనుదిరగడం ఒకేసారి జరిగేయి.

"ఏం జరిగింది? నేనిక్కడికెలా వచ్చేను?" అన్నాడు పాంగో చుట్టూ ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.

"చెబుతాను. ముందా పొదల్లో ఎవరున్నారో చూద్దాం పద!" అంటూ టార్చి ఫోకస్‌లో అటు పరుగు తీసేను.

పొదల మధ్య బోర్లా పడుంది ఓ ఆకారం! గుండు తొడలో తగిలింది. రంధ్రంలోంచి కారుతోంది రక్తం. చేతులు బార్లా చాపివున్నాయి. కుడి చేతిలో వెడల్పాటి చురకత్తి మెరుస్తోంది.

డేవిడ్, బోర్లా పడున్న అతన్ని వెల్లకిలా తిప్పేడు.

దిగ్భ్రాంతితో మా నోళ్ళు తెరుచుకున్నాయి.

అతనెవరో కాదు అబ్దుల్!

"కాఛా...కాఛా...!" అన్నాడు పాంగో.

"ఇతన్ని గుర్తు పడతావా?"

"ఔను సార్! ఊళ్ళో యితని దుకాణం వుండేది!"

"నువ్వు ఇల్లు విడిచి దేనికి బైటకొచ్చావ్?"

"భార్యా పిల్లలతో ఇంట్లో నిదరబోతున్నాను. కిటికీ లోంచి ఎవ్వరో పిలిచినట్టయి లేచి కిటికీ దగ్గర కెళ్ళేను. అంతే! ఆ తరవాత ఏం జరిగిందో నాకు తెలీదు.

సాలోచనగా తలూపుతూ అబ్దుల్ పల్స్ చూసేను. నార్మల్ గా కొట్టుకుంటోంది. గుండు తగిలి కేవలం స్పృహ తప్పింది.

అతన్ని మోసుకుని అందరం భవనం చేరుకున్నాం.

ఫస్ట్ ఎయిడ్ బాక్స్ తెప్పించి, అతని తొడలో దిగిన గుండు తీసి, కట్టుకట్టి సోఫాలో పడుకోబెట్టేను.

"ఇదంతా ఏమిటో బొత్తిగా నాకు అర్థం కావడం లేదు. అబ్దుల్ కు పాంగోను చంపే అవకాశం ఏమొచ్చింది? క్వార్టర్లో నిదురబోతున్న పాంగోను కిటికీ దగ్గరికి ఎవ్వరు పిలిచేరు? అతను ఒళ్ళు తెలియని స్థితిలో బైటికెందుకు వెళ్ళేడు? మళ్ళీ అకస్మాత్తుగా మామూలు స్థితికెలా వచ్చేడు?" అన్నాడు డేవిడ్ అయోమయంగా.

సిగరెట్ అంటించేను. "నాకు దాదాపు అర్థమయింది. పాంగో మన దగ్గర పని చెయ్యడానికి ఒప్పుకుని పెళ్ళాం పిల్లలతో ఇటు మకాం మార్చేడు. దాంతో భారుంగా, డోంగా, బాసోలు అతన్ని హతమార్చడానికి ఈ ప్లాన్ వేసి వుంటారు.

ఇక్కడి ప్రజలు మనదగ్గిర పని చెయ్యడం వాళ్ళకిష్టం లేదు. పాంగోను హతమారిస్తే ప్రజలు హడలిపోయి మళ్ళీ మన ఛాయలకి రారు. వారిక్కావలసింది అదే!

అందుకే పాంగోను చంపడానికి, అబ్దుల్ ను వాడుకున్నారు. ముందే హిప్నాటయిజ్ స్థితిలో ఉన్న అబ్దుల్ వాళ్ళ ఆదేశానుసారం కత్తితో ఆ పొదలదగ్గిర నిల్చున్నాడు.

తరవాత, క్వార్టర్లో నిదరబోతూన్న పాంగోను కిటికీ దగ్గిరికి పిలిచి అతన్ని హిప్నాటయిజ్ చేసి, అబ్దుల్

పొంచివున్న పొదల దగ్గరికెళ్ళమని ఆజ్ఞాపించేరు. అదృష్టవశాత్తు సమయానికి మనం రంగంలో దిగడం వల్ల పాంగో బ్రతికిపోయేడు..."

9

సోఫాలో పడుకున్న అబ్దుల్ కొద్దిగా కదిలి మెల్లిగా కళ్ళు తెరిచాడు. అదే క్షణంలో మరో విచిత్రం జరిగింది.

ఇటు అబ్దుల్ కళ్ళు తెరవగానే, అప్పటివరకూ దూరాన లీలగా వినిపిస్తున్న డప్పుల శబ్దం ఆగిపోయింది!

చుట్టూవున్న మమ్మల్ని విచిత్రంగా చూస్తూ—"ఎవరు మీరు? నేనెక్కడున్నాను?" అంటూ లేచి కూర్చు న్నాడు అబ్దుల్.

అందరం ఒకరి మొహాలొకరం చూసుకున్నాం. అంత వరకూ నిర్జీవమైన యంత్రంలా మసలిన అబ్దుల్ ఇప్పుడు మాట్లాడుతున్నాడు!

"నీవిప్పుడు ప్రభుత్వ భవనంలో ఉన్నావ్. ఇంత క్రితం నన్నెక్కడైనా చూసినట్టు గుర్తుందా?" అడిగేను.

అబ్దుల్ తల అడ్డంతిప్పి—"నో! ఇప్పుడే చూస్తు న్నాను." అన్నాడు.

"సాయంత్రం నీవు చెరకుతోటలో పనిచేస్తున్నప్పుడు నిన్ను పలకరించాం. గుర్తులేదా?"

"చెఱకు తోటలోనా? అక్కడ నాకేం పని?"

"మరి ఆ సమయంలో ఎక్కడున్నావ్ నువ్వు?"

"నా దుకాణంలో వున్నాను. చీకటి పడేవేళ బాసో వచ్చి స్నేహంగా పనసపండు ఇస్తే తిన్నాను!

అంతే, తరవాతేం జరిగిందో నాకు తెలీదు. ఇక్కడికెవరు తీసుకొచ్చారు?''

''ఆ విషయాలన్నీ తరవాత వివరంగా చెబుతాను. ముందు నువ్వు బాగా రెస్టు తీసుకో. డేవిడ్! ఇతనికి ఓ నిద్రమాత్ర ఇచ్చి పడుకోబెట్టు'' అన్నాను.

డేవిడ్ మెడికల్ ఛెస్ట్‌లోంచి గార్డినాల్ మాత్ర తీసి అబ్దుల్ చేత తినిపించి, పడగ్గదిలో పడుకోబెట్టి వచ్చేడు.

''సార్! నాకంతా అయోమయంగా వుంది. అబ్దుల్ కాఫీ కాదన్నారు. హిప్నాటయిజ్ చెయ్యబడ్డాడన్నారు. మరి ఇంతకాలం హిప్నాటిజం ప్రభావంలో వున్న అతను ఇప్పుడు అకస్మాత్తుగా మామూలు స్థితికెలా వచ్చేడు?'' అన్నాడు జైరాజ్ ఆశ్చర్యంగా.

''హిప్నాటిజం థియరీ దృష్ట్యా, దాని ప్రభావమంతా కళ్ళద్వారా మెదడుకు జేర్చబడుతుంది. మనిషి కార్యకలాపాలని ఆజ్ఞాపించేది మెదడే కదా? హిప్నాటయిజ్ చెయ్యబడ్డ మెదడు పూర్తిగా దాని ప్రభావానికి లోనై, ఇతర విషయాలన్నీ మరిచిపోయింది. అకస్మాత్తుగా ఆ మెదడుకు ఏదైనా షాక్ తగిలిందంటే, మళ్ళీ ఆ మనిషి మామూలు స్థితికి వస్తాడు.

అబ్దుల్ విషయంలోనూ సరిగ్గా అదే జరిగింది. ఇంతవరకూ హిప్నాటిజం ప్రభావానికి లోనైవున్న అతని మెదడు, నేను పేల్చిన పిస్తోలు గుండు శరీరంలో దిగబడేసరికి, సడన్‌గా షాక్ తిని ఆ ప్రభావాన్ని తక్షణం వదిలేసింది.''

డేవిడ్ రిస్టువాచీ చూసుకుని—''మూడున్నరయింది.

ఇహ మనకు ఓ పట్టాన నిద్రపట్టదు. సమయం దేనికి వృధా చెయ్యాలి? ఆ భూరుంగా వేధవని చితకబాది, నిజానిజాలు తెలుసుకుంటే?" అన్నాడు.

"ఔను సార్. నాకూ చాలా క్యూరియస్ గా వుంది. ఈ విచిత్రాలన్నీ వాడినోట వినాలని" అన్నాడు జైరాజ్.

"సరే! పదండి" అంటూ లేచాను.

అందరం భవనం వెనక్కి నడిచాం. జైలు గది ముందాగి, కటకటాలగుండా టార్చి ఫోకస్ లోనికి వేశాను.

గది ఖాళీ!

అందులో బంధించిన భూరుంగా మాయం!!

క్షణంపాటు అందరం స్థాణువుల్లా నిల్చుండిపోయాం. తలుపు గడియకి వేళ్ళాడుతున్న తాళం మేమెలా వేశామో అలాగే వుంది. వేసిన తాళం వేసినట్టుండగా లోపలి వ్యక్తి ఎలా మాయమయ్యేడు? ఆ తలుపు తప్ప గదిలో చిన్న కిటికీ కూడా లేదే?

గిరగిర తిరుగుతున్న నా బుర్రలో సడన్ గా ఓ ఆలోచన తళుక్కుమంది. "మీరనవసరంగా ఖంగారు పడకండి. వాడిక్కడ్నించి ఎలా మాయమయ్యేడో నాకర్థమైంది. సాధారణంగా ప్రతితాళానికీ రెండేసి తాళం చెవులుంటాయి. మనం భూరుంగాను బంధించడానికి తాళం చెవులకోసం బీరువా వెతికితే ఒక్కే ఒక తాళం చెవి దొరికింది!

వాడి అనుచరులు డోంగా, బాసోలు ఎంతోకాలం ఇక్కడ నివసించేరు. వాళ్ళే ఆ రెండో తాళం చెవి

తాళేసి ఉంటారు సమయానికి పనికి వస్తుందని. చీకట్లో దొంగ చాటుగా వచ్చి ఆ తాళం చెవితో వాళ్ళే భారుంగానూ విడిపించుకు పోయివుంటారు.

దీన్నిబట్టి ఆలోచిస్తే, క్వార్టర్స్లో నిదరబోతున్న షాంగోను కిటికీదగ్గర నిల్చుని లేపి, అతన్ని హిప్నా టయిజ్ చేసింది భారుంగాయే అనిపిస్తోంది.'' అన్నాను.

ఊహించని ఈ హఠాత్పరిణామంతో మాలో ఉత్సాహం సన్నగిల్లింది. ఉసూరుమంటూ తిరిగి భవనంలోకెళ్ళి కూర్చున్నాం. సిగరెట్టు అంటించి తీవ్రాలోచనల్లో నిమగ్నమయ్యాం.

ఉన్నట్టుండి చటుక్కున నిశ్శబ్దాన్ని ఛేదించేడు డేవిడ్.

''సార్! ఇంతవరకూ మనం ఒక విషయాన్ని విస్మరించాం!''

''ఏమిటది?''

''భారుంగా అంత పెద్ద చెఱకు తోటలు పెంచుతున్నాడు కదా? ఆ చెఱకుపంటని ఏంచేస్తాడు?''

''ఏం చేస్తాడో నాకు తెలుసు!'' అన్నాడు షాంగో వెంటనే.

''నేనింతవరకూ ఈ మోటివ్ మీద ఆలోచించనేలేదు. సమయానికి గుర్తుచేశావు ... ఏంచేస్తాడు?'' అడిగేను షాంగోను.

''ఆ పంటనంతా అడవిమధ్యకి తరలించి చెఱకు రసం తీసి చక్కెర తయారుచేస్తారు!''

''మైగాడ్! ప్రభుత్వానికి తెలియకుండా వాడిక్కడ

షుగర్ ఫ్యాక్టరీకూడా తెరిచాడా?'' అన్నాడు డేవిడ్‌ని వ్వేరబోతూ.

''ఆ ఫ్యాక్టరీ ఎక్కడుంది?''

''అడవి మధ్య చిన్న మైదానం వుంది. ఆ మైదానం మూడువైపులా ఎత్తైన కొండలున్నాయి. అక్కడ!''

''వెల్! తెల్లారేవరకూ మనం కాస్త ఓపికపట్టాలి. తెల్లారగానే బైలుదేరి ఆ ఫ్యాక్టరీ సంగతి చూద్దాం'' అన్నాను ఆలోచిస్తూ.

10

సూర్యోదయం కాగానే, అబ్దుల్‌నూ, మిగతా సిబ్బంది నీ భవనంలోనే ఉండమని చెప్పి, నేనూ, డేవిడ్, జైరాజ్, షాంగో బైలుదేరాం.

ప్రతి ఒక్కరి దగ్గిరా గుళ్ళు నిండిన పిస్తోళ్ళు సిద్ధంగా ఉన్నాయి. షాంగో మాకు దారి చూపిస్తున్నాడు.

పన్నెండు గంటల ప్రాంతంలో ఓ కొండప్రదేశానికి చేరుకున్నాం.

''అదుగో, అక్కడే!'' అన్నాడు షాంగో.

బైనాక్యులర్స్ లోంచి అతను చూపినవైపు చూసేను. దూరాన చిన్న మైదానంలాటి లోయ కనిపిస్తోంది. దాని మూడువైపులా మూడుకొండలు కోటగోడల్లా లేచి వున్నాయి. ఓ కొండకి ఆనుక్కుని చిన్న బిల్డింగ్ కట్టి వుంది. మైదానంలో చెల్లాచెదురుగా చెక్కపెట్టెలు పేర్చివున్నాయి. ఒకో పెట్టె దగ్గిర యిద్దరు ముగ్గురు మనుషులు నిల్చుని ఏదో పనిచేస్తున్నారు.

''కమాన్, మూవ్!'' అంటూ ముందుకి నడిచేను.

పొదలమాటున నక్కుతూ, జాగ్రత్తగా చుట్టూ చూస్తూ మైదానాన్ని సమీపించి ఆగిపోయాం. ఓ దిబ్బ మాటున నక్కి చూడసాగేము. మైదానంలో పనిచేస్తున్న మనుషులు మన్నుతిన్న పాముల్లా, యంత్రాల్లా పనిచేస్తున్నారు.

"వాళ్ళు కాఫ్‌లు!" అన్నాడు పాంగో భయంగా.

"ఆ పెట్టెల్లో ఏముంది?" అడిగేడు డేవిడ్.

"అదే తెలుసుకోవాలి! పదండి. వాళ్ళు హిప్నాటయిజ్ చెయ్యబడ్డ మనుషులు. మన ఉనికి వాళ్ళకి తెలియదు." అంటూ దిబ్బ చాటునించి కదిలేను.

ఒకరి వెనక ఒకరం అప్రమత్తంగా మైదానంలోకి నడిచాం. మాకు పది గజాల దూరంలో, ముగ్గురు వ్యక్తులు ఓ పెట్టె మూత బిగించి మేకులు కొడుతున్నారు. వాళ్ళని సంబోధించి—"హలో!" అన్నాను.

వాళ్ళు తిరిగి చూడలేదు! వినిపించనట్టు తమ పనేదో చేసుకుపోతున్నారు.

ఇంతలో బిల్డింగ్ వైపునించి నలుగురు వ్యక్తులు, తోపుడు బండిమీద ఓ పెట్టె తోసుకుంటూ అక్కడికి వచ్చేరు. వారూ కాఫ్‌ల్లాగే వున్నారు. ఓ చోట బండి ఆపి, పెట్టెదించి తిరిగి యంత్రాల్లా ఖాళీబండి తోసుకుంటూ వెళ్ళిపోయేరు.

ఆ పెట్టెమూత తెరిచి వుంది. "రండి. అందులో ఏముందో చూద్దాం!" అంటూ పెట్టెని సమీపించేను.

పెట్టెలోకి చూడగానే ఆశ్చర్యంతో మా కళ్ళు విప్పారేయి.

పెట్టెనిండా రాళ్ళు! బూడిదరంగు రాళ్ళు!!

"ఈ రాళ్ళతో ఏం చేసుకుంటారు వీళ్ళు?" అన్నాడు జైరాజ్ ఆశ్చర్యంగా.

అదే ఆలోచిస్తున్న నా బుర్రలో తళుక్కుమంది మెరుపు!

"ఇవి మామూలు రాళ్ళుకాదు. వీటిలో ముడియురానియం నిండివుంది. ప్రపంచంలో అతి విలువైనది యురానియం! ఆటంబాంబులా, హైడ్రోజన్ బాంబులూ తయారుచెయ్యడానికి మూలాధారమైన ధాతువు ఈ కొండల్లో దాగివుంది.

మన శత్రుదేశమేదో ఈ రహస్యం కనిపెట్టి, స్థానిక ప్రజల్ని మందూ మాకులతో వశంచేసుకుని, యురానియం తవ్వించి తీసికెళ్తోంది. చెటుకుతోటల భాగోతం కేవలం ఇతర్లని మభ్యపెట్టడానికే!

భారుంగా వాళ్ళు ఆ శత్రుదేశానికి సహాయపడుతున్న దేశద్రోహులు. బూటకపు మంత్రాలతో, స్థానిక ప్రజల్లో భయాలురేపి, వాళ్ళని తమ వశం చేసుకున్నారు. ఈ రహస్యం ఎక్కడ బైటపడుతుందోనని, వచ్చిన గవర్నర్ల నందర్నీ మట్టుబెడుతున్నారు.

"మరి తవ్వడం ఎక్కడ జరుగుతున్నట్టు? చుట్టుపక్క లెవ్వరూ కనిపించడం లేదే?"

"ఈ పెట్టె ఇప్పుడే ఆ బిల్డింగ్‌లోంచి వచ్చింది. అంటే, కొండనానుకుని వున్న ఆ బిల్డింగ్‌లోనే సొరంగం వుండి వుంటుంది! అక్కడే తవ్వకం జరుగుతూండవచ్చు."

"మైగాడ్! ఇంత పకడ్బందీగా ప్రాజెక్ట్ తయారు చేశారా? ఐతే, అక్కడ చాలామందే వుండివుంటారు. ఇంజనీర్లు లేందే తవ్వకం పని జరగదు. ఇప్పుడేం చేద్దాం?

మనం అంతమందిని అదుపులోకి తీసుకోగలమా?''

"ఈ కాఖాలతోబాటు మనంకూడా కలిసి పనిచేస్తూ అవకాశంకోసం వేచివుండాలి. ఈ పెట్టెచుట్టూ నిల్చుని పనిచేస్తూ నటించండి. ఈసారి బండిలో పెట్టె తీసుకుని ఎవ్వరైనావస్తే వాళ్ళనించి ఆ బండి లాక్కుని బిల్డింగ్‌లో ప్రవేశించాలి'' అన్నాను.

మైదానంలో వున్న మిగతా కాఖాలు మాతో ఎలాంటి నిమిత్తం లేనట్టు యంత్రాల్లా పనిలో నిమగ్నమై వున్నారు. మేం నలుగురం ఆ పెట్టెచుట్టూ చేరి మేకులు కొడుతున్నట్టు నటించసాగేము.

ఇంతలో బిల్డింగ్ వైపునించి నీలిరంగు యూనిఫాం వేసుకున్న ఓ వ్యక్తి మైదానంవైపు వస్తూ కనిపించేడు. అతని చేతిలో హంటర్ వుంది. దడదడలాడుతున్న గుండెలో ఊపిరి బిగబట్టి ఓరగా అతన్ని చూడసాగేను. ఆ వ్యక్తి గుర్తుపట్టగలిగేటంత దగ్గరికి రాగానే, నా నరాలు షాక్ తగిలినట్టు ఝల్లుమన్నాయి.

అతను స్థానిక పౌరుడు కాడు! చైనీయుడు!!

మైదానంలో నిల్చుని గట్టిగా ఈల వేసేడు. మరుక్షణం పనిలో నిమగ్నమై వున్న కాఖాలంతా అతనివైపు తిరిగేరు. ఆ ఈల వారి మస్తిష్కాలపై సిగ్నల్‌లా పని చేస్తుందన్నమాట!

ఆ చైనీయుడు అందర్నీ సంబోధిస్తూ గట్టిగా అరిచేడు_ "ఆఖరి నాలుగు పెట్టెలు రాబోతున్నాయి. వాటి పని పూర్తిచేసి మీరంతా మీ షెడ్‌లోకెళ్ళి పడుకోవాలి. అర్థమైందా? పడుకోవాలి...పడుకోవాలి...పడుకోవాలి!'' నాలుగైదుసార్లు చివరి వాక్యాన్ని నొక్కి చెప్పేక, కాఖాలందరూ మెల్లగా తలలూపేరు.

తరవాత, ఆ చైనీయుడు బిల్డింగ్ వైపు వెళ్ళిపోయేడు.

పది నిమిషాలు గడిచేక తోపుడు బండి వస్తూ కనిపించింది.

సిద్ధంగా వుండమన్నట్టు నా అనుచరులకి సైగ చేసేను. బండిని నలుగురు కాఘాలు తోసుకుంటూ వస్తున్నారు. వాళ్ళు మైదానంలోకి రాగానే, గబగబ బండిని సమీపించి దాంట్లో వున్న పెట్టెలుదించి, కాఘాల చేతుల్లో మేకులు వుంచి, బండితోసుకుంటూ బిల్డింగ్ వైపు కదిలాం.

బిల్డింగ్ లోపల అంతగా వెలుతురు లేదు. ఓ నడవా గుండా ముందుకు నడుస్తున్నాం. నడవాకి కిరుపక్కలా గదులు కట్టివున్నాయి. తలుపులు మూసివున్నాయి. మా జేబుల్లో సేఫ్టీకాచ్‌లు లాగివున్న పిస్తోళ్ళు సిద్ధంగా వున్నాయి. ఏ క్షణంలో ప్రమాదం ముంచుకు వచ్చినా, వాటిని తియ్యడం, పేల్చడం ఒకేసారి జరగాలి.

కొద్ది దూరంలో నడిచేమో లేదో, హఠాత్తుగా ఓ గది తలుపు తెరుచుకుంది. ఓ వ్యక్తి ఇవతలికి వచ్చేడు. నా గుండె గతుక్కుమంది!

అతనెవరో కాదు. భార్గుంగా!

అతని దృష్టి మా మీద పడకుండా, తలలు దించుకుని బండి తొయ్యసాగాం. భార్గుంగా మమ్మల్ని గమనించకుండా గబగబ వచ్చిన గది కెదురుగా ఉన్న గది తలుపు తెరుచుకుని లోనికెళ్ళేడు. తలుపు తిరిగి మూసుకుంది.

"కమాన్!" అంటూ ఆ గదివైపు పరుగుతీసేను.

బండి వదిలి, జేబుల్లోంచి పిస్తోళ్ళు లాగి అందరూ నా వెనక వచ్చేరు. ఆ తలుపు కీహోల్ మధ్య కన్నుపెట్టి లోనికి చూసేను.

లోపల భౌరుంగాతో బాటు ఫుల్ సూట్లలో వున్న ఇద్దరు చైనీయులున్నారు.

"అదృష్టవశాత్తూ ఆ జైలు తాళం చెవి ఒకటి మా దగ్గరున్నందువల్ల నేను తప్పించుకు రాగలిగేను. ఇంతకి ముందు వచ్చిన గవర్నర్లకంటే, వీళ్ళు చాలా ప్రమాదకరంగా కనిపిస్తున్నారు. సాధ్యమైనంత త్వరగా వీళ్ళనేదో చెయ్యకుంటే మన బండారం బద్దలుకొట్టేలా వున్నారు" అంటున్నాడు భౌరుంగా.

"వాళ్ళకి మనగురించి తెలిసే అవకాశంలేదు. స్థానిక ప్రజలంతా మన హిప్నాటోన్ మందు ప్రభావంలో వున్నారు. వచ్చిన చిక్కల్లా, మాజీ గవర్నర్లని చంపినట్టు వీళ్ళనీ చంపేస్తే భారత ప్రభుత్వానికి అనుమానం బలపడుతుంది, ఇక్కడేదో మిస్టరీ వుందని. అప్పుడిక్కడికి మిలిటరీని పంపితే మనం తప్పించుకోలేము," అన్నాడు ఓ చైనీయుడు.

"ఐతే, వీళ్ళ పీడ ఎలా విరగడచేద్దామంటారు?"

"ఓ ఉపాయం వుంది. వాళ్ళను చంపకుండా, మన హిప్నాటోన్ మందును కాస్త ఎక్కువ మోతాదులో తాగించి భవనంలోనే ఉండనివ్వాలి. అప్పుడు భారత ప్రభుత్వానికి ఎలాంటి అనుమానం రాదు. ఆ మందు ప్రభావంవల్ల వాళ్ళు మనం చెప్పినట్లు వుంటారు!" అన్నాడు రెండో చైనీయుడు.

"ఉపాయం బాగానే వుంది. కాని, వాళ్ళచేత మందెలా తాగించాలి?" అడిగేడు భౌరుంగా.

"అపనేదో నువ్వే ఆలోచించు!"

భౌరుంగా ఏదో అనబోయేడు. సరిగ్గా అదే క్షణంలో

మా వెనక అడుగుల శబ్దం వినిపించింది. "ఏయ్! ఏం చేస్తున్నారక్కడ?"

అందరం గిరుక్కున వెనుదిరిగాం.

డోంగా, బాస్‌లు!

"జైరాక్! నువ్వూ, షాంగ్ వాళ్ళని చూసుకోండి. డేవిడ్! కమాన్." అని అయస్తూ బూటుతో తలుపుతన్ని లోనికురికేను.

భారుంగాతో బాటు ఇద్దరు చైనీయులూ ఉలిక్కిపడి ఇటు తిరిగేరు.

ఆ చైనీయుల్లో చలనం రాకముందే, నా పిస్తోలు రెండు సార్లు పేలింది. తిన్నగా వెళ్ళి వారి భుజాల్లో తిష్ట వేసేయి గుళ్ళు! ఎలా కూర్చున్నారో అలాగే అతుక్కుపోయేరు కుర్చీలకి.

ఆ రెప్పపాటు వ్యవధిలో భారుంగా చిరుతలా డేవిడ్ మీదికి లంఘించేడు. వాడింకా గాలిలో ఉండగానే డేవిడ్ పిస్తోలు పేలింది. భారుంగా ఎలా ఎగిరేడో అలాగే కిందకూలేడు. చైనీయులిద్దరూ తోకతొక్కిన తాచుల్లా బుసలు కొడుతూ చూస్తున్నారు మమ్మల్ని.

"ఇద్దరూ లేచి నిల్చోండి," అన్నాను పిస్తోలు ఊపుతూ.

బుద్ధిగా లేచి, చేతులెత్తేరు.

"మా ప్రశ్నలకి సరైన జవాబులివ్వాలి. లేకుంటే, వాడికి పట్టిన గతే మీకూ పడుతుంది! ఈ బిల్డింగ్‌లో మీ మనుషులు ఎంతమందున్నారు?" అడిగేను.

"నూట యాభైమంది! అందులో నలుగురు ఇంజనీర్లు" అన్నాడొకడు.

"వాళ్ళంతా ఎక్కడున్నారు?"

"సారంగంలో!"

"ఇద్దరూ చేతులెత్తి అలాగే బైటకి నడవండి. ఏమాత్రం పిచ్చివేషాలు వేసినా, మీ శరీరాలు జల్లెడ అవుతాయి జాగ్రత్త!" అన్నాను ట్రిగ్గర్ మీద వేలు పెడుతూ.

ఇద్దరూ తలుపువైపు నడిచేరు. వాళ్ళని కవర్ చేస్తూ గదిలోంచి బైటపడ్డాం. నడవాలో డోంగా, బాసోల శవాలు పడున్నాయి. జైరాజ్, పాంగో వారి దుస్తులు సోదా చేస్తున్నారు.

"జైరాజ్! ఈ ప్రాజెక్ట్ నాయకులైన ఈ ఇద్దరూ ఇప్పుడు మన బందీలు. వీళ్ళని ప్రభుత్వ భవనానికి తీసి కెళ్ళి, సాధ్యమైనంత త్వరగా ట్రాన్స్‌మీటర్ ద్వారా మిలిటరీ ట్రూప్స్‌ని పిలిపించాలి" అన్నాను హిందీలో.

నలుగురం ఆ ఇద్దరు చైనీయులని కవర్ చేస్తూ, గబగబ ప్రభుత్వ భవనం చేరుకున్నాం.

ఆ చైనీయులని బంధించి, తక్షణం మిలిటరీ దళాలని పంపవలసిందిగా, ట్రాన్స్‌మీటర్ ద్వారా మద్రాను అధి కారుల్ని కోరాం.

చీకటిపడే వేళకి పేరాట్రూప్ దళాలు విమానాలలో దిగేయి. మా పర్యవేక్షణలో దీవిని చుట్టుముట్టేయి.

ఆ విధంగా, ఇన్నాళ్ళూ నిరుపయోగకరమైనదని తాత్సారం చెయ్యబడ్డ ఆ దీవి, అమూల్యమైన నిక్షేపాన్ని అందించింది!

—: అయిపోయింది :—